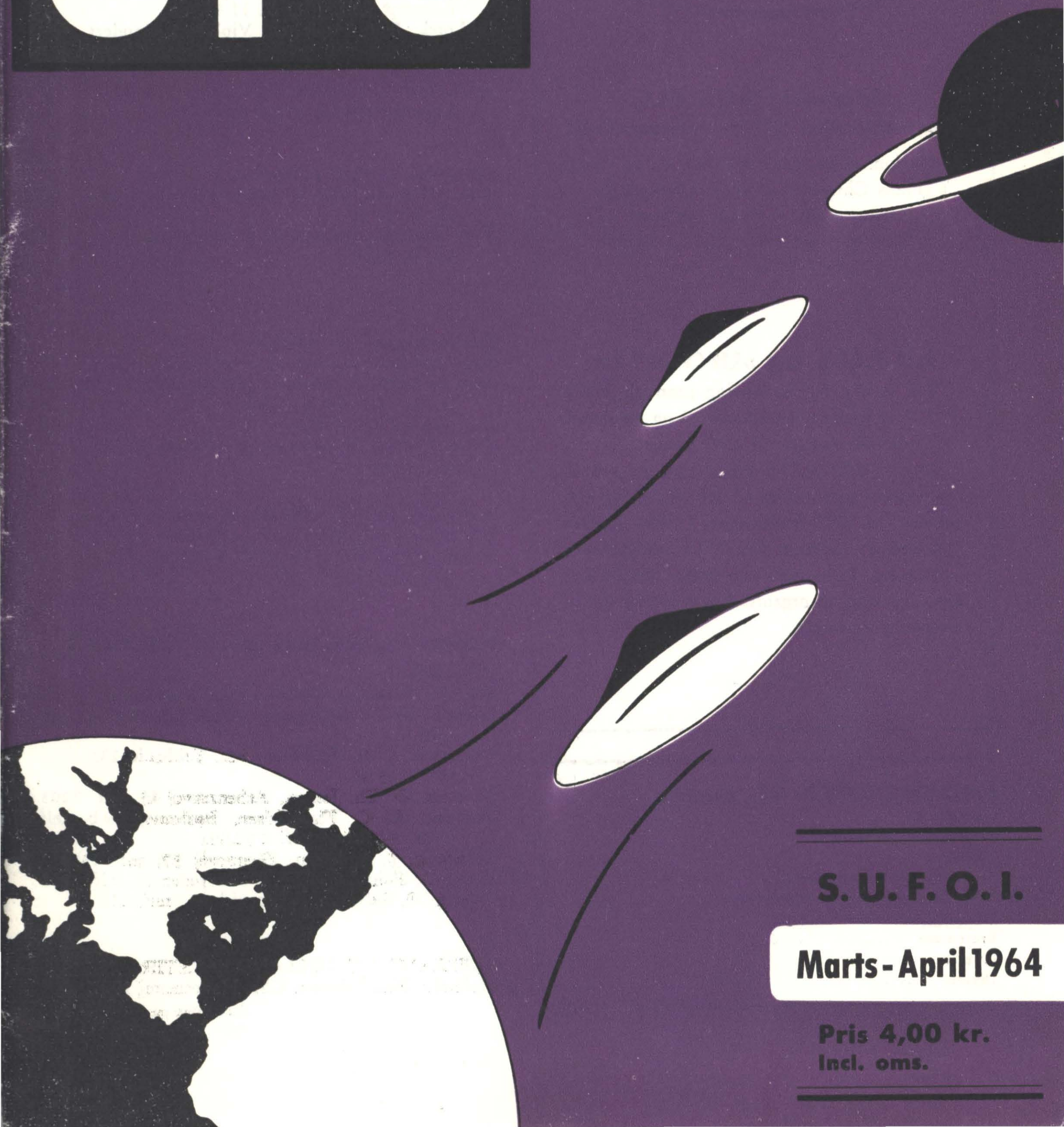
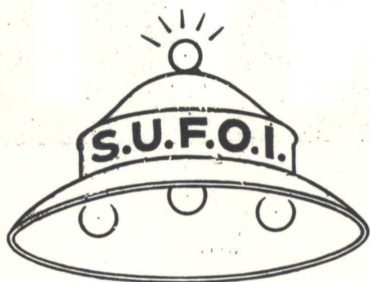
UFONYT

S. U. F. O. I.

Marts - April 1964

Pris 4,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Information)

Redaktion, ekspedition, abonnement og forlag
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 5 16 75
Pris 24 kr. pr. år

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge. Tlf. Lindholm 111.
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. (03) 23 29 48.
Rapportcentral: E. Jensen, Ingstrups Alle 35, Kastrup, telf. (01) 51 11 41.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg. Tlf. 1322.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør, tlf. 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 86 16 77.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 2 73 94.
Axel og Gerda R. Nielsen, „Glarbohøj", Ry Nørskov pr. Ry. Tlf. Gl. Ry 150.

Repræsentanter for Fyn:
Frank Lerbæk, Strandhuse 35, Svendborg, tlf. 21 34 76.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1963

JYLLAND:
Aarhus: Henning Meisner, Præstehaven 10.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.
Fredericia: J. M. Frandsen, Sdr. Voldgade 23, telf. 2 13 43.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 2 92 98.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Skovvejen 21, telf. 5865.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telf. 221.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Holbæk: Finn Nielsen, Chr. Hansensvej 19 B.

Fortsættes på bagsiden

Teknik...

 AKTUELT

Ought to be translated

Månen

Der er nu flere oplysninger om de udbrud af rødlig gas, som blev set på Månen 29. oktober og 27. november 1963. Den 29. oktober blev tre røde pletter set, én i krateret Aristarchus og to i den nærliggende Schröters dal. De røde pletter varede ca. 20 minutter. Den 27 november blev et glødende rødt område 20 km langt og 2,5 km bredt iagttaget langs Aristarchus kraterrand. Pletten forsvandt ca. 75 minutter efter den først blev iagttaget. Begge observationer blev foretaget ca. 2 døgn efter solopgang på det pågældende sted. To gange i efteråret 1961 iagttog den russiske astronom Kozyrev udbrud i dette krater. Han mente, at det var udbrud af brint. Observationerne 29. oktober og 27. november blev foretaget på Lowell observatoriet, og det den 27. november også af Perkins observatoriet i USA.

Den 2. februar kl. 10,23 dansk tid, ca. 1½ minut for Ranger 6 knustes mod Månen iagttog Lowell observatoriet en eksplosion på Månen, ca. 100 km fra det beregnede nedslagssted. Mount Palomar, som iagttog samme område så dog intet. Omtrent samtidig med Ranger 6's landing blev en stor gullig støvsky set i krateret Tycho.

Jordens atmosfære

Over den tætte atmosfære af kvælstof og ilt har Explorer-drabanterne opdaget et 2000 km højt lag af Helium, og over dette et flere tusinde km højt lag af brint (naturligvis i uhyre fortyndet tilstand, hvad vi ville kalde et vakuum).

Sovjet

Kosmos 24 blev bragt til landing efter 9 dage. I tiden 2 december 1963 til 25. januar 1964 blev der foretaget et ukendt antal afprøvninger af militærraketter ud over Stillehavet. Der var to målområder, et 9000 km fra Baikmur og et 13000 km fra denne base.

Den 30. januar opsendte Sovjet drabanterne Elektron 1 og 2. Endnu medens sidste trin fungerede blev Elektron 1 udløst. Rakettrinet fungerede endnu et stykke tid, og da den tilstrækkelige hastighed var opnået blev Elektron 2 udløst. Begge drabanter skulle udforske strålingsbælterne og de vejede begge under 1 ton.

Banedata:

Elektron 1: 406—7100 km.
Omløbstid: 2 timer 49 min.
Elektron 2: 460—68.200 km.
Omløbstid: 22 timer 40 min.
Banehældning for begge drabanter 61°.

Kommentar

Hvor utroligt det end lyder, er det første gang Sovjet har opsendt drabanter i over 2000 km's højde. Det vil sige, at det først er nu, 5 år efter USA, at Sovjet begynder på den detaillerede udforskning af Jordens strålingsbælter, der jo ligger meget højt. Hvad kan vi udlede heraf?

Det vigtigste russiske projekt er en bemandet rumstation, hvis militære og videnskabelige fordele er indlysende.

Den grundlæggende forskning forud er blevet udført af VOSTOK og KOSMOS, som begge har bevæget sig i de lave højder, hvor rumstationen skal kredse. Både rumforskning og hvede koster penge, så man har været nødt til at begrænse rumforskningen lidt. Da rummet længere oppe end 2000 km ikke har nogen militær interesse, har man sparet på de videnskabelige drabanter, der skulle udforske disse områder. *Hvor* ringe den russiske videnskabelige forskning i disse områder (hvor USA har en snes eller flere drabanter flyvende) ses af, at siden Lunik 3 den 4. oktober 1959 har følgende russiske fartøjer været mere end 2000 km oppe:

VENUS 1, den 12. februar 1961.
Tav efter 19 dage. 643,5 kg.

MARS 1, den 1. november 1962.
Fungerede i 4½ måned.

LUNIK 4, den 2. april 1963.
Det var et mislykket måneskud, hvor den 1422 kg tunge drabant efter 3½ døgns flyvning passerede 8.500 km forbi Månen, og derefter gik ind i en bane 90.000 — 700.000 km oppe omkring Jorden.

ELEKTRON 1 og 2.

Det er 5 fartøjer i alt i de sidste 4½ år, hvoraf kun de to er videnskabelige jorddrabanter. Resten har været teknisk og videnskabelig (militær) forskning til en rumstation. USA har jo både store militære og civile programmer på én gang.

USA

Den 21. januar opsendte USA den 78 kg tunge kommunikationsdrabant Relay 2 i en bane 7410—2090 km oppe, men en omløbstid på 3 timer 14,7 minutter. Drabanten fungerer normalt. NASA vil nu koncentrere sig om SYNCOM, og der vil ikke blive opsendt flere Telstars- eller Relay-drabanter. Derfor vil NASA i tiden 1966—68 opsende 5 drabanter i 24-timers banen 35.800 km oppe, hvor man vil afprøve meteorologisk udstyr, måle stråling, stabilisere drabanter ved hjælp af tyngdekraften, afprøve kommunikationsudstyr etc.

Den 25. januar blev ballondrabanten Echo 2 opsendt. Den 233 kg tunge ballon er 41 meter i diameter. Dens oppustning blev filmet af fjernsynskameraer anbragt i Agena-trinet af den Thor-Agena, der opsendte den. Den kredser mellem 1320 og 1030 km oppe i en polarbane, med en hældningsvinkel på 81,5° og en omløbstid på 108,8 min.

Den 29 januar blev Saturn no. 5 opsendt i en bane 751 — 260 km oppe med en omløbstid på 94,8 minutter. Desværre har jeg givet nogle fejlagtige oplysninger om forsøget i UFO-NYT. Her er de korrekte, idet man må erindre, at når NASA siger 1 ton, mener de et „short ton" på 908 kg. De følgende størrelser er i metriske ton a 1000 kg.

Samlet vægt	17,1 ton
Sidste rakettrin	6,5 ton
Ballast af sand:	5,3 ton
Beholder til sand + næse	3,0 ton
Tekniske instrumenter	2,3 ton

Ved starten vejede raketten 510 tons. Ligesom Centaur-forsøget den 27. november var der her tale om et rent teknisk forsøg, hvor man afprøvede RL-10 motorerne, der blev drevet af flydende brint ved ÷ 257° C. Man har bl. a. ikke kunnet anvende smøremidler til brændstofpumperne grundet den store kulde. Næste forsøg skal bringe en 5 tons model af tremands rumskibet Apollo i bane.

Saturn-rakettens to trin:

1. trin:

8 H-1 motorer, der bliver drevet af petroleum og flydende ilt. De yder hver en trykkraft på 85 ton.

2. trin:

6 RL-10 motorer, drevet af flydende brint og flydende ilt. De yder hver en trykkraft på 7 ton.

Den 30. januar sendte NASA den 365 kg tunge Ranger 6 til Månen. Den medførte 6 TV-kameraer, der vejede 170 kg. Rejsen til Månen tog 65 timer og 35 minutter. Den ramte Månen kl. 10,24—10,33 i nærheden af krateret Julius Cæsar i Mare Tranquilliatis på 8,5° nordlig bredde. Alt gik perfekt indtil kameraerne skulle tændes 10 minutter før landingen. Man er ikke helt klar over, hvad der er årsag til fejlen, men man mener, at den har noget at gøre med, at TV-kameraerne begyndte at sende i 1 minut, endnu medens Atlas-Agena-raketten virkede. Ranger 7 er nu sendt tilbage til fabrikken fra Cape Kennedy. Man håber at kunne opsende den i april.

Hemmelige drabanter:

Den 21. december m. Thor-Agena.
2 drabanter med samme raket.
Nr. 1 200—345 km. Nr. 2 340—415 km.

Den 11. januar m. Thor-Agena.
4 drabanter med samme raket. Alle i bane 909—929 km, omløbstid 103,41 min.

Den 19. januar m. Thor-Agena.
833-804 km med omløbstid på 101,3 min. Dens banehældning er usædvanlig: 99°.

De nøjagtige baner for Tiros 8 og Explorer 19 blev:

Tiros 8:
698—765 km 99,33 min.
Den fungerer nu ikke længere helt godt.

Explorer 19:
598—2.393 km. 115,9 min 7 kg.
Hemmelig drabant 15. februar med Thor-Agena.

Gemini

Den 21. januar blev begge trin af Titan 2 raketten afprøvet på jorden i Cape Kennedy. Alt gik perfekt. Gemini 1 skal opsendes tom i en bane 140—260 km oppe ca. 20. marts. Her afprøves forskelligt elektronisk udstyr. Gemini 2 skal 140 km op på en 19 minutters flyvetur, hvor varmeskjoldet afprøves. Gemini 3 skal 3 gange rundt om Jorden i november, hvor de forskellige tekniske systemer afprøves. Det menes, at Shepard eller Grissom bliver 1. pilot, medens den

tidligere X-15 pilot, Neil Armstrong bliver 2. pilot.

Sidste:
Den 27. februar opsendte Sovjet Kosmos 25. Den gik ind i en bane 526—272 km oppe med en omløbstid på 92,27 min. Det er en forskningsdrabant, som ikke skal lande igen.

H.S.

JORDENS STRÅLINGSBÆLTER

Ought to be translated

Almindelig teori
Som bekendt er Jorden omgivet af et magnetfelt, der er stærkest ved overfladen og som når ca. 60000 km ud. I denne afstand har Jordens magnetfelt nemlig omtrent samme styrke som det interplanetare felt.

Naturlovene siger nu, at når en elektrisk ladet partikel kommer ind i et magnetfelt, vil den beskrive en spiralbevægelse om de magnetiske kraftlinier. Hvis man forøger det magnetiske felts styrke vil spiralen blive mindre, indtil styrken er blevet så stor, at partiklen „spejles", og bevæger sig bort i samme retning som den kom.

For Jordens vedkommende betyder det, at en elektrisk partikel i Jordens magnetfelt vil bevæge sig i en proptrækkerbevægelse indtil den når ned i ca. 4—500 km's højde. Så er feltstyrken blevet for stor, og partiklen følger i en kæmpebue de magnetiske kraftlinier indtil kraftlinien på sin vej mod en af Jordens magnetpoler i 500 km's højde kommer ned i et område, hvor magnetfeltets styrke igen bliver for stor, og partiklen så igen „spejles" tilbage. Således vil den i sin spiralbevægelse bevæge sig frem og tilbage langs Jordens magnetfelts kraftlinier, indtil luftmodstanden efter nogle år bremser bevægelsen.

(Prøv selv at lave nogle tegninger til ovenstående).

Strålingsbælterne
Strålingsbælterne består af protoner og elektroner der er indfanget af Jordens magnetfelt. (Navnet „strålingsbælter" er altså misvisende). Partiklerne bevæger sig hurtigt, de hurtigste protoner med 30.000 km/sec. og de hurtigste elektroner med 250.000 km/sek. Spiralbevægelsen fra magnetpol til magnetpol varer altså mindre end ét sekund.

Vi må lige nævne begrebet elektronvolt; det er et mål for hvor hurtigt en elektron bevæger sig, og dermed et mål for dens energi. En proton, som har energien 1 elektronvolt, bevæger sig ikke nær så hurtigt, fordi dens masse er 1840 gange så stor som elektronens. Idet Kev = 1000 elektronvolt og Mev = 1.000.000 elektronvolt kan som eksempel nævnes, at en elektron med energien 1 Kev bevæger sig med 160.000 km/sek., medens en 1 Kev proton kun bevæger sig med 4.500 km/sek. I det følgende vil en partikels energi blive angivet i elektronvolt.

Strålingsbæltets opståen
Strålingsbæltet er en naturlig ting for Jorden, og det har ikke spor med atombomber at gøre. Næsten alle partiklerne kommer fra Solen; under store soludbrud slynges skyer af protoner og elektroner ud i rummet, og nogle af dem når Jorden og bliver indfanget af Jordens magnetfelt. En mindre del — de meget erergirige protoner — kommer vist nok fra den kosmiske stråling. Den „gamle" inddeling i to strålingsbælter, et indre og ydre, hvor det indre hovedsageligt består af protoner på 20—40 Mev og det ydre af elektroner på 1—2 Mev, er ikke længere fuldgyldigt. Der er i virkeligheden tale om ét strålingsbælte med flere zoner bestående af særligt energirige partikler, og der findes ikke nogen steder, hvor kun den ene slags partikler findes; overalt i bæltet findes både protoner og elektroner. De nyeste resultater kan samles i følgende skema

Protoner:
500—6.500 km oppe: 30 MeV protoner dominerer.
ca. 25.000 km oppe: 0,5—1 MeV protoner dom.

Elektroner:
ca. 22.000 km oppe: 1 MeV elektroner dominerer.
ca. 33.000 km oppe: 40—50 KeV elektroner dom.

Alle partiklerne til sammen vejer kun nogle få hundrede gram, og man finder ca. 1 proton pr. 100 cm^3 i Van-Allen-bæltet (nogen steder flere og nogen steder færre)

(fortsættes)

H. S.

Detektorer
Vi er atter i stand til at levere et begrænset antal detektorer. Henvendelse til hr. Frank Lerbæk, Strandhuse 35, Svendborg, tlf. (09) 21 34 76, vedlæg venligst svarporto.

ASTRONOMI

Ought to be translated

Mælkevejen

Ikke alle mælkevejens stjerner er lige gamle. De stjerner, som befinder sig i nærheden af Mælkevejens centrum, ca. 30000 lysår borte er 3—5 milliarder år ældre end stjernerne herude i de tyndt besatte spiralarme. De fleste af disse stjerner er nu røde kæmpestjerner, der bevæger sig i et støvfrit område, hvor nye stjerner ikke længere kan dannes. Deres indbyrdes afstand er ringe, ca. 1 lysår. Herude, hvor der stadig er masser af støv til at danne nye stjerner af, er den indbyrdes afstand 6—8 lysår. Desuden — af Mælkevejens 100 milliarder stjerner befinder de 90 milliarder sig i centrum. Der skal ikke meget fantasi til at forestille sig hvordan rumflyvningen opstod derinde på et tidspunkt, hvor livet endnu ikke var opstået på den da nyskabte jord (Jorden er 4,5 milliarder år gammel). Bl. a. vil den ringere afstand mellem stjernerne nok opmuntre mere til interstellar rumflyvning end herude. Også de kugleformede stjernehobes stjerner er lige så gamle; vi befinder os i et tyndt besat område af unge stjerner. Hvis vi tager fantasien lidt i brug, kan man tænke sig flere „planteføderationer“ i kuglehobene og i centrum, i begyndelsen uvidende om hinanden, indtil de første forskningsekspiditioner mødtes — på et tidspunkt hvor de første primitive fisk svømmede rundt i Jordens have . . .

Marsmånerne

Der er flere mærkelige ting ved marsmånerne end dem, som blev nævnt i februar-nummeret af UFO-NYT. I denne artikel blev nævnt fire punkter, så jeg vil fortsætte med listen.

5° De bevæger sig i Mars' ækvatorplan (hældning 2° for dem begge to).

6° Deres baner er næsten cirkelrunde. Phobos eccenstrisitet e = 0,017 og Deimos = 0,003. e = 0 betyder at banen er helt rund, og e = 1 betyder at ellipsen er udartet til en ret linie. Månens e er f. eks. = 0,055, Jordens = 0,017, og den 6. Jupitermåne 0,155. Der er kun ét legeme i solsystemet, der har en mere cirkulær bane end Deimos, og det er Saturn-månen Dione, hvis e = 0,002.

7° Månernes størrelse er beregnet ud fra mængden af det lys de tilbagekaster. Da klippe kun tilbagekaster lidt lys, er størrelserne beregnet til 16 km i diameter for Phobos og 8 km for Deimos. Var de lavet af Aluminium behøvede Phobos kun at være 2 km i diameter og Deimos 1 km i diameter.

8° Banen for Phobos er:
omløbstid: 7 timer 39 min.
afstand fra Mars: 9.300 km.
Banen for Deimos er:
omløbstid: 1 døgn 6 timer 18 min.
afstand fra Mars: 23.500 km.

Kometer

Hvad en komet er kan De læse i en god astronomibog, her skal kun kort nævnes en ny teori for deres opståen. En komet består af is, frosset kuldioxid, ammoniak og metan. Når den kommer tæt ved Solen fordamper disse stoffer, og kometen opløses i løbet af nogle millioner år. Men siden vi stadig ser nye, hvorfra kommer De da?

Svar: Fra et bælte af isklumper, der kredser om Solen i afstande fra én lysuge til to lysår. I alt skulle 50 milliarder sådanne klumper kredse om Solen. I 1,5 lysårs afstand er omløbstiden 300 millioner år, og Solen er ikke klarere end Venus. Den indbyrdes afstand mellem dem er 2 milliarder km. Solens og de nærmeste stjerners tyngdekraft bringer uorden i dette isbælte, og nogle falder ind mod Solen som kometer (isklumperne påvirker også hinanden).

De er opstået fra den støvsky, hvoraf solsystemet er opstået, ude i de afstande fra Solen var støvskyens koncentration for ringe til at danne planeter.

H.S.

LIVET PÅ MARS

Af V. F. Kouprevitch medlem af Videnskabernes Akademi, kommenteret af Alexander P. Kazantsev.

Det sovjetiske litterære, kunstneriske og socialpolitiske blad „Octiabr“, som sorterer under „Pravda“, har i sin udgave for oktober kvartal 1963 offentliggjort nogle lige så interessante som modige erklæringer fra V. F. Kouprevitch, der er formand for Videnskabernes Akademi i Hviderusland, specialist i biologi og en af de mest kendte videnskabsmænd i Sovjetrusland.

Redaktionen (af det franske blad „Le Courrier Interplanétaire“. O.a.) gør opmærksom på, at han har meget originale, ja endog fantastiske ideer om mulighederne for liv i verdensrummet. De resultater, han kommer til, er imidlertid ikke alene bygget på problemernes stilling og antagelser men også på virkelige kendsgerninger, som andre forskere allerede har godtgjort. Vi giver ordet til videnskabsmanden, som her vil udtale sig om mulighederne for liv på Mars:

Mars er dannet flere hundrede millioner eller flere milliarder år før Jorden. Jeg mener, at Mars' naturforhold har muliggjort udviklingen af en mangfoldighed af planter og dyr samt INTELLIGENTE VÆSENER (fremhævet af Kazantsev). Følgelig har Marsbeboerne ligesom Jordens folk nået et udviklingstrin, hvis de da ikke er gået til grunde ved en eller anden katastrofe. Det er indlysende, at Marsbeboerne har udrettet store ting på deres planet, sådant arbejde som Jordens folk endnu ikke har kunnet mestre. Jeg tænker her på Marskanalerne og det dermed skabte overrislingssystem. Disse kanalers regelmæssige forløb, som spænder over begge halvkugler, kan ikke tilskrives naturlige årsager, af hvad art det end måtte være. Det drejer sig om et viljebestemt, intelligent udført arbejde. I realiteten er forholdene på Mars som forholdene i vore ørkenområder. Hvis der ikke var disse kanaler, ville vi sige, at der ikke var noget spor af aktiv intelligens på denne planet. Men når vi betragter dette korrekte system af kanaler på planetens overflade, som er en uendelig, praktisk talt ikke afbrudt ørken, så må vi ganske naturligt drage den slutning, at kanalerne er skabt af intelligente væsener. Marskanalerne er oaser på stribe, som nyder godt af kunstig vanding.

Astronomerne har godtgjort, at kanalerne træder tydeligere frem, når de hvide polkalotter smelter. Kanalerne bliver gradvis mørkere, i begyndelsen der hvor kalotterne smelter, og de mørkere tone fortsætter derpå til ækvator, ja endog udover ækvator. Som følge af dette må man nødvendigvis indrømme, at de hvide kalotter er et tæppe af sne. N. A. Kozyrev har bevist, at der er sne på Mars, men tykkelsen af dette snelag skulle ifølge ham ikke beløbe sig til mere end et par millimeter. Jeg mener for mit vedkommende, at dette lag er nogle få centimeter tykt, om ikke mere. Thi for at kanalerne skal blive mørkere, må snelaget absolut være mere end 2 millimeter tykt! Jeg er overbevist om, at den sne, der falder på Mars' poler, er af en enorm „økonomisk“ betydning. Smeltevandet anvendes til overrisling af utallige oaser, som ligger fordelt efter et bestemt system på planeten.

For at kunne anvende de sparsomme vandressourcer på en så forstandsbetonet måde må Marsbeboerne nødvendigvis være intelligente skabninger. Og det er ganske naturligt, at man spørger, om disse intelligente rumbrødre ikke har besøgt Jorden. Mig forekommer det, at de må have været her. Den altovervejende majoritet af de lærde benægter dette, idet de påberåber sig at Marsbeboerne ikke så langt menneskelig erfaring kan gå tilbage i tiden, har efterladt sig noget spor i så henseende. Men hvorfor skulle der i det hele taget være efterladte spor? Det kan jo være, at de har været hernede på en kort visit for tusinder af år siden. De har set Jorden, de har haft den under observation, og de har vedtaget, at dér var der ikke noget for dem at gøre; hvem ved?

Det kan også være, at de nuomstunder besøger Jorden uden at træde i kontakt med os. Og hvorfor nu det, vil man spørge. Hvad mig selv angår, så formoder jeg, at de mener, at Jordmenneskets nuværende intelligensniveau ikke har nået et stade, der berettiger til kontakt, og at vi moderne mennesker — set under denne nye synsvinkel — ikke i deres øjne synes mere udviklede end vore forfædre: hulebeboerne.“

Fra „Le Courrier Interplanétaire“,
Oversat: Aage Voss.

GÅDEFULD ORGON-ENERGI

(Ought to be translated).

Artiklen om den gådefulde orgon-energi er taget fra *Flensborg Avis* for 16. januar 1964. Vi finder artiklen ikke blot interessant, men på sin vis chokerende, fordi den så direkte afslører — eller i hvert fald peger på — de skjulte kræfter, som vi glimtvis kan ane bag den politiske magtkamp i vor verden. I denne kamp er *videnskabsmanden* blevet en vigtig faktor.

Fra den uhyre interessante bog af franskmændene Pauwels og Bergier, »*Den fantastiske virkelighed*«, citerer jeg fra kapitlet »Komplottet i fuldt dagslys« følgende linier fra side 49:

»Den nuværende generation får overalt og altid at føle, at videnskabsmanden er nøje forbundet med verden. Han sidder inde med så at sige hele den nyttige viden. Han vil snart sidde inde med så at sige hele magten. Han er nøglepersonen i det eventyr, menneskeheden har indladt sig på. Indkredset af politikere, trængt af politi og sikkerhedstjeneste, overvåget af militæret har han lige store chancer for ved slutningen af sin karriere at finde Nobelprisen og eksekutionspeletonen«.

Disse ord erindrer man i forbindelse med nærværende artikel om dr. Wilhelm Reich.

Vagn Dybkær.

Var dr. Wilhelm Reich, der 1958 døde i et fængsel i USA, en fantast eller martyr for videnskaben? — Meget tyder i hvert fald på, at der var tale om et justitsmord

Af V. J. Brøndegaard

Navnet Wilhelm Reich leder man forgæves efter i alle leksika, selv de største og mest moderne. Men måske vil denne mand engang blive nævnt som en menneskehedens velgører. Geniet, der med et slidt udtryk var forud for sin tid, bliver jo først berømt og påskønnet, når han forlængst er død.

Wilhelm Reich fødtes 1897 i en velhavende bondefamilie i den østrigske provins Burgenland, dengang en del af Ungarn. Faderen døde 1914, og drengen måtte selv føre landbruget videre samtidig med, at han forberedte sig til studentereksamen. Året efter indkaldtes han til hæren og deltog i verdenskrigen til dens slutning. Derefter studerede han medicin ved universitetet i Wien og specialiserede sig efter eksamen i neurologi og psykiatri, blev 1924 klinikassistent i den allerede navnkundige dr. Sigmund Freuds Psykoanalytiske Polyklinik, hvor han 1928 avancerede til leder af den kliniske afdeling. I 1930 flyttede han til Berlin og underviste ved universitetets medicinske fakultet.

Den første katastrofe . . .

Her indtraf den første katastrofe i dr. Reichs tilværelse. Han følte sig tiltrukket af en politisk bevægelse, som med en dybtgribende samfundsreform ville intensivere hele menneskehedens arbejdsenergi, og meldte sig ind i det kommunistiske parti. Men han blev snart dybt skuffet. Den øverste partiledelse viste ingen interesse for de kurser, han arrangerede for partiets ungdom, og som skulle give den en dybere forståelse af menneskenaturen. Man beskyldte tværtimod dr. Reich for brud på partidisciplinen og slog hans teorier i hartkorn med umoralske læresætninger. Reich måtte resten af livet kæmpe mod den samme misforståelse hos flertallet af sine fagfæller.

Han opgav sin stilling ved universitetet i Berlin, blev udstødt af det kommunistiske parti og drog allerede oktober 1932 i landflygtighed. Hans forhenværende partifæller forfulgte ham siden med fanatisk had. Og Reich svarede til sidst igen med samme hadefuldhed, idet han betegnede alle politikere som samfundets kræftceller.

Udvandrede til Norge og siden til USA

Reich emigrerede til Norge og fik asyl i Oslo, hvor han underviste ved universitetets psykologiske institut. I disse år falder hans biofysiske forskninger, hans forsøg på at afsløre selve livets gåde, skabelsens rytme såvel i den enkelte celle som hele universet. Skønt hans tanker og ideer ofte syntes planløse, tabte han aldrig sit oprindelige mål af sigte, nemlig muligheden af en medicinsk anvendelse af de nye erkendelser.

Under det syvårige ophold i Norge skrev Reich en række psykoanalytiske værker — »Fascismens Massepsykologi« (1933), »Psykologisk Kontakt og vegetativ Strømning« (1935), »Eksperimentelle Resultater af Seksualitetens og Angstens elektriske Funktion« (1938) og »Bionerne« (1938). Såvel disse bøger som hans talrige afhandlinger i videnskabelige tidsskrifter, de fleste på engelsk, vakte blandt biologer og fysikere en sådan storm af forargelse og kritik, at også de nordmænd, som hidtil havde understøttet Reichs studier, begyndte at vakle.

I 1939 måtte han atter emigrere, denne gang til USA. Her udnævntes han til professor i medicinsk psykologi ved Carnegie-fondets nystiftede »New School for Social Research« i New York. Og i 1942 grundlagde han selv i staten Maine det Orgon-Institut, der skulle danne rammen om hans videre forsøg. Studenter og venner sikrede den økonomiske arbejdsro ved i 1949 at omdanne instituttet til en selvejende stiftelse.

Reichs teorier

Og hvad går de Reichske teorier så ud på?

Man havde længe været klar over, at samtlige

organiske funktioner ledsages af svage elektriske strømstød: hjernevirksomheden, pulsen, muskelbevægelserne osv. Herudfra sluttede Reich, at livet som sådant til syvende og sidst er af elektrisk natur og grundlagde på denne teori sin såkaldte vegeto-terapi. Det førte atter til formuleringen af en ny energilov: mekanisk spænding — elektrisk ladning — elektrisk udladning — mekanisk afspænding. Alle sygdomssymptomer følger denne rytme, hævdede han, så snart der under spænding og afspænding optræder hemninger — fysiske såvel som kropslige, i det enkelte individ som i hele samfundet.

Siden gik Reich et stort skridt videre og udvidede den samme lov til at gælde for både atmosfæren og universet. Denne udvidelse af vegeto-terapien til sociologi og fysik resulterede i, at Reich blev ekskluderet af den internationale psykoanalytiske forening.

Spaltning af den biologiske energi

Tankegang kan som bekendt kun underbygges med eksakte forsøg. Og det var netop, hvad Reich gjorde på det psykologiske institut i Oslo. Men lykkedes det ham virkeligt at spalte den biologiske energi til de partikler, han kaldte »bioner«, omtrent som når fysikeren opererer med atomer og elektroner? Havde han fundet den fællesnævner for levende og døde stoffer, som selveste Einstein forgæves ledte efter?

Inden for psykoanalytikernes kreds er man i dag tilbøjelig til at anerkende vegeto-terapien. En stadig større kreds af fagfolk i England og Amerika erklærer sig nu parat til at kontrollere de forudsætninger, under hvilke Reich påstod at have fundet bionerne.

Øjenvidner som den verdenskendte pædagog A. S. Neill har overværet eksperimenter med den såkaldte Orgon-akkumulator. Den udviklede en langt stærkere elektricitet end nogen nukendt. Andre ikke mindre prominente vidner har med egne øjne set urans nedbrydning i en sådan akkumulator. Men samtlige deltagere måtte forpligte sig til tavshed. Siden beslaglagde de amerikanske myndigheder alle dokumenter om forsøget, alle optegnelser, ja endog private dagbøger.

Hvorfor? Det vil rimeligvis længe endnu forblive en hemmelighed. Havde dr. Reich opdaget for meget... og for tidligt? Var han kommet på sporet af en energiform, der kunne blive en trussel mod hele Amerikas nationaløkonomi?

De mennesker, som så, at en glødelampes berøring med en Orgon-akkumulator fik den til at lyse, at en sådan akkumulator i Arizona opløste en hvirvelstorm, at den lavede regnvejr uden brug af kemiske midler (lokale myndigheder dokumenterer det) — de *kan* selvfølgelig have taget fejl. Man kan betvivle deres sagkundskab. Men så megen mere grund er der til at genoptage forsøgene under virkelig eksakt kontrol.

Kolossale slumrende kræfter i naturen

Under alle omstændigheder er det en kendsgerning, at der i den levende natur slumrer kolossale energier. Beundringsværdig, ja næsten uhyggelig, er den kraft, hvormed planterne arbejder. En jævnt stor bøgeskov omsætter på én sommerdag lige så megen energi, som der frigjordes ved Hiroshima-bombens eksplosion! I en hvedeplantes celle er saftspændingen normalt ca. 10 atmosfærers tryk, svarende til 70 granvoksne mænds tryk på et par fødder! Under tørke kan saftspændingen endda stige til det syvdobbelte (i en hårdt pumpet bilring er der kun to atmosfærers tryk).

Nede i jorden udfører rødderne andre kraftpræstationer. Deres pres kan nemt være 20—30 kilogram pr. kvadratcentimeter, således at en berøringsflade på blot 100 kvadratcentimeter giver en løftekraft på 2—3 tons! Det forklarer, hvordan trærødder kan sprænge selv den hårdeste klippe eller — i byerne — lave store buler på kørebanen. Alligevel er det intet imod frøenes spirekraft... man har målt tryk på helt op til 1.000 kg pr. kvadratcentimeter.

På Tulane- universitetet (USA) lagde professor Wm. Benfound 1/2 kg bønner i en galvaniseret jernbeholder, fyldte den så med vand og lagde en 600 kg tung stenblok oven over. På stenblokken anbragte han yderligere forhjulene på en Fordvogn. Idet bønnerne bulnede ud, løftedes lasten en halv centimeter!

Udslettede kulturers hemmelighed?

At indeslutte et maksimum af kraft i et minimum af rum — det er princippet for al sprængnings-

teknik. Presses et bundt tørre rødder i en klipperevne og fugtes med vand, sprænges stenen som med dynamit.

Det er sandsynligt, at man allerede i forhistorisk tid forstod at udnytte vækstkraften. Man kan have spaltet sten ved at så frø i fugerne — tid havde man jo dengang nok af. Når ægypterne for 6.000 år siden kunne sprænge pyramideblokkene ud af klippevæggene øst for Nilen, skete det måske på den måde, at man drev tørre trækiler eller rødder ind i revner og borehuller og så lod dem opsuge vand.

Hvad Reich var inde på, kan forlængst udslettede kulturer have opdaget og udnyttet. Her er vi ganske vist inde på de rene gætterier — og dog: Hvem skriver myretuernes historie? Hvor tilfældige er ikke de spor, vi finder af sunkne kulturriger? Hvis en ny istid gik hen over Danmark, eller der faldt et par brintbomber... hvor meget eller rettere hvor lidt ville der så ikke være tilbage af staden København! Hvem véd — måske forstod man i sagnriget Atlantis at forvandle en bunke spirende korn til teknisk kraft. Medens vi ad besværlige omveje må omdanne kullene og olien først til varme er derefter til mekanisk energi, havde »atlantierne« motorer, der så at sige blev opvarmet med plantefrø, og hvor disses livskraft omsattes til teknisk anvendelig energi.

Reichs tragedie

Reich mødte hele livet indvendinger og fordomsfuld kritik. Men det øgede tilsyneladende kun hans forskertrang. Han drog stadig nye konklusioner, gennemførte lange idé-associationer, under hvilke det overhovedet ikke mere kom an på beviser. Til sidst påstod han endda, at han havde opdaget hele universets skabelsesakt. Han lovede et paradis på jorden, når den biologiske energi først kunne koncentreres og anvendes på bedste basis. Over for den slags profetier stillede selv hans snævre omgangskreds sig spektisk. Men Reich erklærede, at forklaringer kun betød tidsspilde. Han krævede medarbejdere, ikke elever.

Vi nærmer os slutningen på Reichs tragedie.

Hvad der egentlig er foregået af lyssky transaktioner bag kulisserne, vides ikke, men i 1954 fik de amerikanske sundhedsmyndigheder (Food and Drug Administration) i hvert fald gennemført en retskendelse, som krævede indstilling af alle forsøg på Orgon-instituttet. Det hed i kendelsen, at disse forsøg gjaldt en kosmisk energi, som efter myndighedernes opfattelse ikke eksisterer, hvorfor der var tale om »vildførelse af offentligheden«.

Når man betænker, hvor mange besynderlige sekter, der frit får lov til at husere i Amerika, kan denne begrundelse ikke siges at virke særligt overbevisende...

Da Reich alligevel fortsatte, kom han 1956 for et nævningeting, der idømte ham to års tugthus for contempt of court — ringeagt for retten. Dr. Reich overførtes til et fængsel i Maine, og her døde han halvandet år efter, godt 60 år gammel.

Dommen chokerede —

Det er ikke for meget sagt, at dommen chokerede de fleste læger, psykoanalytikere og sociologer. Når et kendt amerikansk forlag nu har udgivet Reichs samlede værker, må det opfattes som en åben demonstration mod justitsmordet.

Nægtes kan det ikke, at der knytter sig gådefulde omstændigheder til processen mod dr. Reich. I de syv år, undersøgelserne mod Orgon-instituttet stod på, lod juryen ikke — trods gentagne opfordringer fra stiftelsens side — en kommission af sagkyndige træde sammen, så Reichs forsøg og resultater kunne blive kontrolleret og de forudsætninger prøvet, hvorunder han arbejdede. Modbeviser blev »af formelle grunde« ikke forelagt retten. Men alle, som overværede processen i Portland, beretter også, at Reich selv gjorde alt for yderligere at vanskeliggøre sin stilling. Retten havde ganske vist afvist at beskæftige sig med videnskabelige problemer (!), men både anklager og regeringens vidner gav ofte nok Reich anledning til at forsvare sig. Han nægtede stejlt at besvare spørgsmål. Han ønskede ingen kompromisser, ingen halv anerkendelse.

Orgon-instituttet havde ikke bedraget nogen. Akkumulatorerne var ikke til salg, men udlåntes kun til dem, som anstillede forsøgene. Han havde ikke erklæret nogen formel eller teori for endelig bevist. Sin nærmest påtvungne forsvarer ignorerede Reich under hele processen. Han førte overhovedet intet forsvar og gik straks over til modangreb — men ikke på videnskabelig basis; i stedet for søgte han at bevise, at der var tale om en international

sammensværgelse mod ham og hans andet hjemland USA. Lyssky bagmænd ville forhindre, at Amerika udnyttede Oreon-energien. Og disse bagmænd sad i Moskva . . .

Led dr. Reich af forfølgelses-vanvid? Opfattede retten hans ubeherskede opførsel som endnu en ringeagt for myndighederne? Nævningene — husmødre, bogholdere og købmænd — voterede knap 10 minutter og vendte tilbage med kendelsen »skyldig«.

Men retten afsagde ikke blot fængselsstraffen, den skærpede også det oprindelige forbud. Samtlige apparater, brugt ved forsøgene, skulle afleveres og ødelægges medsamt tegninger, forsøgstabeller og korrespondancen. *Alle* Reichs bøger og manuskripter — ikke kun dem, der beskæftigede sig med Orgon-energien! — blev konfiskeret og overdraget Food and Drug Administration til ødelæggelse. Her gik det hele op i luer sammen med skimlet leverpostej og fordærvet marmelade . . . bl. a. bogen om fascismens masse-psykologi, måske det bedste værk om emnet. Den blev brændt i »den åndelige friheds land« Amerika anno 1958!

Wilhelm Reich havde forudset sin skæbne. I bogen »The Murder of Christ« 1953 skrev han: »Et samfund forgiftet af de enkeltes sygdom må altid ødelægge dem, som vil helbrede det«. —

Var han et geni eller en fantast? Mystikken omkring hans virke kan sikkert kun hæves med de samme myndigheders bistand, som domfældede ham.

V. J. Brøndegaard.

VULKANER PÅ MÅNEN

Lowell-observatoriet, Arizona, den 1. nov. 1963.
Tre udbrud, som kunne være vulkanske, er for nogle dage siden blevet observeret i 20 minutter på Månens overflade af James Greenacre og Edward Barr, begge korttegnere.

Direktøren for observatoriet, dr. John Hall, har erklæret, at disse udbrud, som viste sig med en kraftig rød farve, havde fundet sted i den nordvestlige fjerdedel af Månen. De tre røde pletter var hver mere end 3 km i diameter og lå meget tæt på hinanden.

Fra „Le Figaro" 1. november 1963.
Oversat: Aage Voss.

Ufologi...

DE MYSTISKE LINIER

Af Frank Pedersen
(Ought to be translated)

I sidste nummer af UFO-NYT bragte vi en artikel af Aimé Michel. Artiklen beskæftigede sig med UFO-bevægelser efter de lige liniers princip, og Michel hævder på grundlag af egne og andre iagttagelser og forskninger, at disse lige linier nu indgår som en kendsgerning i den metodiske forskning. Har Michel ret, vil mange spørge? Svaret må blive et ja. Michel og andre forskere har på grundlag af en række observationer, som antydede systematisk sammenhæng, kortlagt et stort antal observationer og er på grundlag heraf nået frem til, at UFO-aktiviteten er metodisk på en sådan måde, at der må være tale om i forvejen planlagte bevægelser. Så langt må man give Michel ret, men sværere bliver det, når man udstrækker forskningen til at ville klarlægge grundene til disse bevægelsesretninger. Der findes på dette punkt flere forskellige hypoteser. Vi kender en del af disse hypoteser, hvor den mest kendte måske nok er hypotesen om bevægelser betinget af magnetiske forhold. Intet sikkert kan endnu siges om disse hypoteser, men ønsker vi et svar, må vi fortsat gøre gamle og nye observationer til genstand for kritiske undersøgelser.

SUFOI har ikke tidligere søgt at klarlægge UFO-aktiviteten over Danmark efter dette princip, men vi vil nu forsøge at tage denne tråd op for om muligt derigennem at kunne fastslå om visse egne har haft større aktivitet end den øvrige del af landet. Undersøgelsen vil også tjene det formål at konstatere, om der findes nogen forbindelse mellem UFO-bevægelser i Danmark og aktiviteten i andre lande. Giver undersøgelsen et posetivt resultat, vil vi fremover have bedre muligheder for at skelne en virkelig UFO-observation fra andre muligheder.

Michel hævder, at der findes en nøje sammenhæng mellem UFO-observationerne verden over, samt at der for nogle liniers vedkommende er tale om gennemgående linier, der dækker hele jordkloden, og hvor man kan tale om tilbagevendende aktivitet.

På grundlag af Aime Michels bog fra 1958 „Flying Saucers and the Straight-Line Mystery", har jeg

valgt en enkelt dato med stor aktivitet i Frankrig for at se, om nogen af denne dags linier ved forlængelse ville gå over Danmark. Denne dato er 7. oktober 1954, og som man ser på kortet, går fire linier igennem det sydøstlige Danmark. SUFOI har kun ganske få rapporter fra tiden før 1959, så nogen direkte sammenhæng mellem de franske linier og en aktivitet over Danmark kan ikke udledes. Dog kan man sige så meget, at alle fire linier falder indenfor det område af landet, hvorfra SUFOI har modtaget det største antal rapporter i tiden 1959—1963. Heraf skal man dog ikke udlede, at rapporter fra den øvrige del af landet er falske, men kun en antydning af, hvor aktiviteten har været og fremover vil være størst.

SUFOI vil nu forsøge at kontakte Aime Michel for om muligt at få et samarbejde i stand og samtidig få kort med linier over UFO-aktivitet, der dækker tiden 1959—63. Efterhånden som vi kommer i besiddelse af brugbart stof og får tilendebragt egne undersøgelser, vil læserne blive holdt underrettet her i bladet.

Frank Pedersen

UFO's og vejrforholdene

I ufologien har der været en tid, hvor man fortolkede UFO-teknikken på en alt for simpel måde, fordi tanken om flyvende genstande, der faldt udenfor den kendte flyveteknik, gjorde et altfor stort indtryk og endog førte ellers nøgtern tænkende fagfolk ud i fortvivlede tankeeksperimenter. Også vore egne teknikere i Gesellschaft für Interplanetarik har en gang alvorligt slået om sig med hårrejsende hypoteser under det indtryk at være ladt i stikken af fysiken.

I dag er vi afklarede og står med begge ben fast på vore jordiske naturlove, som dog i mange henseender har en udvidelse nødig, men som dog har vist sig brugbar i vor sag.

Intet menneske ville for nogle år siden have holdt det for muligt, at UFOerne skulle være afhængige af vejrforholdene, eller at de skulle frygte visse atmosfæriske betingelser, eller at de ved deres operationer måtte støtte sig til en højt udviklet meteorologi, som atter er en del af en omfattende geofysik. Vi har i dag god grund til at antage, at 50 pct. eller mere af UFO-operationerne tjener vejr- og vejrrytmeopklaringer. Dette rykker dem nærmere til os, hvorved de taber deres ufejlbarlige suverænitet. Hvad de viser os, er således „større kendskab" og dygtighed.

Afhængigheden at meteorologiske tilstande og tildragelser er en følge af den opdagelse, at hemmeligheden ved UFO-drivkraften må søges og findes i flyobjekternes udvendige side.

Opbygningen af fysiske felter, deres geometri og struktur, feltbegrænsningen og virksomme lag, temperaturer og lufttryk, rumopladning og ioniseringsgrad, hele luftrummets mekanik, luftfugtighed og strømningstildragelser, aerodynamiske opdriftsmidler og i dusinvis af andre faktorer fra den jordiske himmels fysik — alt dette er UFOernes verden, hvorhen de begiver sig med alle de konsekvenser, som dette medfører, så snart de opererer i Jordens nærhed. Hvis man ser bort fra el-faktorerne, så er det vor egen luftarts verden.

Vore antagelser støtter sig på ikke-offentliggjorte eksperimentelle kendsgerninger. Det må også siges, at eksperimentalfysiken faktisk er i stand til at forstå og eftergøre UFO-drivkraften. Hvem der ikke vil tro dette — ja, ham kan man p. t. ikke hjælpe. I øvrigt arbejdes der allerede ivrigt på at drage de tekniske

konsekvenser af de foreliggende forsøgskendsgerninger. I Wien har vi et vist forspring.

Luftoceanet er i stadig omdannelse. Meteorologen har derfor noget af en strategi i sig og ærgrer sig let ligesom disse. Meteorologien er en meget æggende videnskab og er først gennem vejrsatellitterne blevet en smule mere eksakt. Mange meteorologiske spørgsmål venter endnu på svar, selv om de grundlæggende ting synes forklaret. Men netop el-fænomenerne i atmosfæren har mange gåder. Man ved således ikke en gang helt nøje, hvorfra luftelektriciteten kommer. Magnetiske bølger og gravitationsforstyrrelsers indflydelse på vejret er endnu i stort omfang uopklaret.

Taktisk sammenhæng mellem vejrlig og UFO-operationer kan konstateres og tillader en forsigtig opstilling af en foreløbig tesis:

1. Man foretrækker områder med tør luft som ventepositioner. Ørkener og stepper har en uforholdsmæssig høj beflyvningsprocent. Herunder hører også europæiske stepper eller områder, der trues af forstepning.
2. Endnu bedre er områder med tør *og* kold luft f. eks. nordvestspidsen af USA. og Britisk Columbia.
3. Hyppigt befløjet bliver for- og bagsiden af forstyrrelsesfronter.
4. Uvejrsområder bliver så vidt muligt undgået.
5. Dårligt vejr med regn er ingen hindring, når vejret er roligt.
6. Undersiden af byge- og tordenskyer (Cumulus nimbus) samt disses indre bliver ofte anvendt som ventepositioner.

Af denne sammenstilling er de foreliggende luftelektriske kendsgerninger uden besvær synlige. Det synes, som om UFOerne tydligt foretrækker disse områder.

Efter Michel's opdagelse (UFOernes retlinede flyvninger) synes det andet udsigtsrige forsøg på at bringe en forståelig ordning i stand at være gjort.

Informationen, Wien - Slei.

Anmærkning: Vore kolleger i „Gesellschaft für Interplanetarik" har lige som SUFOI den overbevisning at rummenneskene er meget menneskelige i alle forhold — blot er de meget klogere på alle områder, end vi er!

Denne indstilling viser en klar grænse til de fleste udenlandske organisationer som er uden for Adamski-programmet. I disse mere eller mindre sekteriske grupper er rummenneskene overnaturlige væsener med menneskets udseende — en slags momental materialisation af de ånder, hvis tilstedeværelse og destination er disse menneskers hele — UFO-verden.

Red.

Spørgsmålet om de mystiske objekter på himlen er ikke noget vrøvl, fordi...

Efter talrige videnskabsmænds opfattelse er spørgsmålet om de mystiske objekter på himmelen bleven forkætret og jammerligt forfusket, ikke alene af verdenspressen, men også af visse tidsskrifter, der uden at være det kalder sig specialister inden for dette område. Man har således kunnet læse de mest hårrejsende beretninger, der ikke bekymrer sig den mindste smule om sandheden. Selv om det er tåbelig fordom, som Montaigne siger det, at lade hånt om det tilsyneladende usandsynlige og at betragte sådant som en vildfarelse, så er der i hvert fald med hensyn til det nævnte spørgsmål al anledning til også at trække de rent fundamentale kendsgerninger frem, som bør behandles af videnskaben.

Mennesker, som er dårligt underrettet om dette emne, og som følgelig ikke mener at burde skænke det den mindste opmærksomhed, vil nedenfor finde kendsgerninger, som til overflod beviser alle de gode grunde, som taler for, at dette spørgsmål tages op. En nærmere undersøgelse falder ind under metodisk videnskabeligt arbejde.

Vi mener, det er ganske nødvendigt allerførst at gengive en del af en meget vigtig dokumentation, som den lærde forsker Aimé Michel har overladt os for 5 år siden, da vi startede dette tidsskrift. Hans opdagelse af de mystiske objekters bevægelse i absolut lige baner er udmærket og kort beskrevet i den nævnte dokumentation. Størstedelen af vore læsere, som ikke har kendskab dertil, vil være glade ved at læse de efterfølgende meget betydningsfulde uddrag:

En polemik og dens årsager

Det må ærligt indrømmes, at de kendsgerninger, man er nået frem til gennem de sidste 11 år, hvor man har talt om „flyvende tallerkener", langt snarere bliver

til en trossag end til et videnskabeligt anliggende.

På den ene side står de, der tror, at sådanne objekter ikke eksisterer. Hvad støtter de sig på? Først og fremmest på det manglende, afgørende bevis, som kunne medføre en almindelig tilslutning fra de lærde, således som det f. eks. skete ved Pasteurs forsøg, som satte punktum for al diskussion om generatio spontanea (ældre tiders opfattelse af livets spontane opståen under visse gunstige forhold. O.a.). Et sådant bevis eksisterer ikke endnu for så vidt angår de flyvende tallerkener. Endvidere støtter skeptikerne sig på a priori (= ikke erfaringsmæssigt bekræftede) antagne fornuftgrunde, f. eks.: hvis de flyvende tallerkener eksisterer, så må de komme fra en anden verden, men:

1) Ingen planet i solsystemet kan tænkes, påstår de, at have et højere udviklet liv. Hverken Mars eller Venus kan byde på et milieu, der er gunstigt for livets udfoldelse og videre vækst.

2) Uden tvivl kan utallige planeter i andre solsystemer have livsbetingelser, der ligner Jordens, men disse solsystemer er alt for langt borte fra vort, og intet rumskib vil nogen sinde kunne krydse rummet mellem stjernerne. De flyvende tallerkener kan simpelthen ikke komme nogen steder fra.

...

Lad os lige gøre opmærksom på, at hvis vi holder os til den historiske videnskab, så har a priori fremførte beviser ingen som helst værdi. Det var på sådanne argumenter, man støttede sig for at bevise, at Jorden ikke drejer sig om sin akse, at den heller ikke går rundt om Solen, at kunstig radioaktivitet var en umulighed, at togene aldrig ville kunne køre igennem tunneller o.s.v. Farvefotografien er blevet opfundet af to ungarere, der ikke vidste, at berømte videnskabsmænd havde bevist det umulige deri. Og lad os ikke glemme det bekendte forsøg, som Michelon og Morlay anstillede, og som gjorde det umulige muligt.

Over for de mennesker, der ikke tror på de flyvende tallerkener, står de, der har valgt at tro det modsatte. Og hvad støtter de sig på? Fortrinsvis på de eksisterende vidnesbyrd. En meget kendt fransk videnskabsmand, som til at begynde med var skeptiker, har for nogle måneder siden skrevet til mig, at han havde skiftet mening på grund af en observation, som en anden, på hvem han stolede ubetinget, havde gjort. Denne videnskabsmand tror nu på de flyvende tallerkeners eksistens. Men al hans viden, som er overordentlig udstrakt, vil aldrig sætte ham i stand til at bevise sin tro, netop fordi denne er baseret på et vidnesbyrd, og fordi et vidnesbyrd ikke rangerer med et videnskabeligt bevis men blot er en genfortalt tildragelse. Vil det nu sige, at et vidnesbyrd, der har overbevisningens styrke, ikke har nogen værdi? Slet ikke. Der er blot det særlige ved det, at værdien er subjektiv, personligt knyttet til sit ophav. Det er just det der forklarer bitterheden i den standende strid om de flyvende tallerkener. Tilhængerne er sikre på det, de siger, og modstanderne kan ikke overbevises om deres vildfarelse.

Nye muligheder

Således stod spørgsmålet indtil efteråret 1954, da en fantastisk bølge af vidnesbyrd gennem tre måneder overskyllede Vesteuropa. Fra september til december kunne man anslå antallet af overbeviste øjenvidner til en halv million, alene i Frankrig. Da jeg påbegyndte undersøgelsen af denne bølge, var jeg klar over, at arbejdet var uhyre stort. Til gengæld håbede jeg på, at et problem, der havde et sådant format, kunne rumme løsningen i sig selv, og at det blot var nødvendigt at søge med tilstrækkelig tålmodighed i den ene eller den anden retning.

Min tanke, som jeg i øvrigt til dels havde fået af Jean Cocteau, var den, at hvis de flyvende tallerkener var noget maskinelt, så kunne bølgen fra 1954 godt være forenelig med en ved første øjekast usynlig, men dog metodisk plan og orden, som f. eks. et militært felttog, der er kaos for de kæmpende, men får et helt andet perspektiv set med historieskriverens øjne. Det planmæssige har jeg søgt efter i 3 år, og henimod december 1957 så jeg for første gang et lys skinne i den møjsommeligt samlede, men kaotiske dokumentation.

En mærkelig lige linie:

Efter undersøgelse af talrige muligheder prøvede jeg på det pågældende tidspunkt at stedfæste observationerne på et landkort, og pludselig blev min opmærksomhed vakt ved noget ganske særligt i den østlige del af Midtfrankrig. Fra syd for Poligny og indtil et punk tæt ved Gueugnon i dept. Saone-et-Loire var der 5 observationer i rækkefølge og på en absolut lige linie over en afstand på 130 km. Langs med denne øst/vestgående linie var følgende observationer foretaget: fra Bois de Poligny, fra Saint-Germain du

Bois, fra Saint-Romain sous Gourdon, fra amtsvej nr. 60 tæt ved Ciry-le-Noble og fra amtsvej nr. 25 tæt ved Bois de Chazey. Ved kontrol af datoerne opdagede jeg til min forbavselse, at alle disse tilfælde var fra den 14. oktober og dernæst, at den ene af de 5 observationer (Saint-Germain) gjaldt et lysende objekt, der stod på jorden, den følgende (Saint-Romain) et lysende objekt, der også stod ubevægeligt på jorden, standsede en motor og slukkede en autolygte, den tredje et lysende objekt, der gik over stedet i højde med trætoppene (amtsvej nr. 60), den fjerde et lignende objekt, der standsede en bilmotor og slukkede lygter. Kun observationen fra Poligny kunne til nød gælde en ildkugle. Alle de andre havde de flyvende tallerkeners mest utrolige egenskaber.

Denne første lige linie gav mig en ny idé. Eftersom de 5 tilfælde af 14. oktober lå på linie, var der vel anledning til at undersøge, om ikke også de andre fra samme dato skulle være interessante i deres egen linieføring. Jeg opdagede da for samme datos vedkommende en ny linie omfattende 4 observationer: Poligny (allerede på første linie), Palleau (Saône-et Loire), Meursanges (Côte d'Or) og endelig, 460 km derfra, Méral (i dept. Mayenne). Og Méral gjaldt også et objekt, der stod på jorden.

Orden bag tilsyneladende uorden

Ved fortsat undersøgelse dag for dag af årstidens flyvende tallerkener kunne jeg konstatere, at en meget stor del af de enkelte dages observationer (undertiden mere end 90 %) lå på lige linier. Den 15. oktober udgik en af disse lige linier fra England og endte i Poflodens delta. Linien omfattede en række observationer, alle lige fantastiske såsom landinger, jord bortrevet ved en gigantisk opsugning, brændte træer etc. Endelig dannede disse lige linier undertiden et netværk af højst effektfuld virkning, idet visse vinkler var fremherskende.

Således viste det sig, at de mest karakteristiske tilfælde (og tillige de om hvilken den største skepsis indtil da samlede sig) var fordelt over kloden efter et geometrisk system spændende over millioner af km^2. Fra det øjeblik kunne alt ses i et helt andet lys. Hvis man fortsat ville tro, at de flyvende tallerkener var en myte, så måtte man bevise:

— enten, at alle disse lige linier ikke betød noget men blot skyldtes tilfældigheder. Men hvorledes? Chancen for tilfældigheder lader sig kun beherske ved anvendelse af loven for de store talværdier. Den 24. september var 6 af 9 kendte observationer beliggende med den største nøjagtighed på en og samme lige linie, der var 480 km lang!

— eller, at de flyvende tallerkener er gammelkendte fænomener, der kun observeres på lige linier. Men hvilke fænomener skulle det så være? Ildkuglernes bane går ganske vist i lige linier, men de ses ikke i ortogonal projektion (Mercators kortlægningsmetode, hvor meridianerne afbildes i parallelle, rette linier og breddecirklerne i rette linier, som står vinkelret på de forrige. O. a.). Der eksisterer ikke noget fænomen, der udelukkende observeres langs lige linier.

— eller også, at myter, spøgefulde indfald, skrøner etc. forplanter sig på Jordens overflade på ortodromisk vis (d.v.s. i storcirkler beliggende i samme plan og gående gennem Jordens centrum. O.a.).

Er der da ikke et smuthul? Vist så! Man kunne sige, at jeg har opfundet alle disse retliniede observationer. Men de har alle været offentliggjort i de samtidige aviser, og alle kan kontrollere dem. Henvisninger dertil under anførelse af avisens navn, dato etc. gives regelmæssigt i min bog.

Nyt lys over de flyvende tallerkeners problem:

Det ser ud, som om opdagelsen af de lige linier i efteråret 1954 stiller det mystiske problem op på en ny måde. For første gang i de flyvende tallerkeners historie kan forskningen foregå, uden at et i forvejen bestående tillidsforhold behøver at være til stede. Det drejer sig ikke mere om at vide, om hr. X taler sandt eller ikke, så lidt som at vurdere troværdigheden af hans vidnesbyrd. Det drejer sig derimod om, når hans vidnesbyrd foreligger i en offentliggjort rapport, at forklare, hvorfor dette vidnesbyrd i geografisk henseende ligger på linie med andre ligeledes offentliggjorte, som stammer fra hr. R.S.T.Y.Z. Deri ligger problemet, og det er et videnskabeligt problem, som kan stå for enhver kritik.

Hvad mig selv angår, har jeg haft min egen mening derom siden december 1957. Disse lige linier lader sig ikke forklare, eller rettere sagt: de lader sig kun forklare ved at betragte de flyvende tallerkener som en realitet. Og denne mening — det må siges til slut — deles af et stort antal lærde hvoriblandt flere med verdensry. Før eller senere vil dette antal være i majoritet, og så vil uden tvivl en samlet anstrengelse fra

videnskabens side endelig give os nøglen til historiens største mysterium."

Lad os sluttelig henlede opmærksomheden på følgende kendsgerninger, der ligeledes har betydning:

A) En periode på 26 måneder adskiller den bølgemæssigt forekommende genopblussen af de mystiske objekter på himmelen. Dette er en kendsgerning, der støtter sig på observationer gennem henved 15 år og på statistikker, der er udarbejdet af forskellige, enkeltvis arbejdende forskere, såsom Aimé Michel, den spanske ingeniør Buelta, den brasilianske dr. Olavos Fontes og Guy Quincy (UFO-NYT december 1963). Hvad os selv angår, har vi et arbejde, dateret ult. 1955 og tilstillet forskellige videnskabelige institutioner, hvoriblandt fremhæves „Centre National de Recherches scientifiques" (nationalt centrum for videnskabelig forskning), henledt opmærksomheden på, at den stærke genopblussen af de flyvende tallerkener forekommer på tidspunkter, som ligger omkring planeten Mars' perigæum (tidspunkt, hvor planeten er Jorden nærmest). Nu er det netop sådan, at Mars' bane er nærmest Jorden hver 26. måned.

B) Den kraftigere genopblussen af observationer af mystiske objekter på himmelen sker samtidigt over næsten hele vor klodes overflade, dog med større intensitet over visse områder.

C) Samtidigt har også landinger været rapporteret fra forskellige steder på Jorden, f. eks. i efteråret 1954: Frankrig, Italien, Norge, England, U.S.A., Sydamerika, Iran etc. I visse af disse lande var man på de pågældende tidspunkter uvidende om, hvad der foregik andre steder.

D) De tusinder af vidner, der har observeret et af disse mystiske objekter på himmelen gå fra stilstand over i en bevægelse, beretter hyppigt om disse objekters besynderlige vuggende adfærd, hvorunder stillingen i de pågældende øjeblikke er skiftevis horisontal og omtrent vertikal. Om denne kendsgerning berettes der af vidner fra alle steder på Jorden, hvor disse objekter er blevet observeret under de førnævnte omstændigheder (overgangen fra stilstand til bevægelse). Disse vidner kender naturligvis ikke hinanden og ved ikke, at andre i tusindtal rapporterer om det samme fænomen, som indtil videre ikke kan forklares. Hvorfor ser vi denne vuggende bevægelse, og hvorfor skulle tusinder af mennesker, som ikke kender hinanden, og som heller ikke i forvejen har kendskab til dette fænomen, samtidigt finde på dette? Kun hypoteser er blevet fremsat i denne forbindelse som et forsøg på at give en rimelig forklaring.

E) De tusinder af vidner, der har haft lejlighed til at se en flyvende tallerken om natten, når den tydeligt sætter farten op, rapporterer overensstemmende om de iagttagne farveændringer og den tiltagende lysstyrke.

F) Forskellige elektromagnetiske virkninger er blevet registreret i forbindelse med observationerne, såsom udslag af kompasnåle og forstyrrelser i diverse tekniske anlæg. Hvad disse sidste angår, meddeles det i en rapport fra „NICAP", at ud af 81 behandlede tilfælde var der 49, der angik transportmidler, heraf 43 automobiler (motorstop, lys eller radio), 16 TV-apparater, 7 belysningsinstallationer og 2 ikke præciserede. Et vist antal vidner, som har observeret et af de mystiske objekter på ganske kort afstand, er blevet offer for flere fysiske påvirkninger, f. eks. elektriske chok ledsaget af varmefornemmelse, enkelte meget sjældne tilfælde af forbrændinger, samt prikken i huden, der kan gå så vidt som til kortvarige lammelser.

Enhver ved, at Solens aktivitet kan medføre forstyrrelser i Jordens magnetiske forhold. Ovennævnte rapport fra „NICAP" understreger, at sådanne tilfælde ikke har nogen forbindelse med de mystiske objekter.

Man har ofte sagt at astronomerne aldrig har set de mystiske objekter. Altså eksisterer de ikke! Dette er en forkert påstand. Der foreligger rapporter om flere tilfælde af observationer fra professionel astronomisk side.

Det er slet ikke så mærkeligt, at astronomer sjældent ser disse objekter med deres instrumenter. Man må huske på, at de daglige observationer sker ved hjælp af astronomiske kikkerter, som har et meget lille synsfelt, og at en hvilken som helst flyvende genstand eller en fugl altså vil skære dette synsfelt i en brøkdel af et sekund. Hvad os angår, så har vi aldrig, gennem de år hvor vi har foretaget astronomiske observationer, set en eneste flyvemaskine med vor astronomiske kikkert, når det optiske linsevalg gav et synsfelt med ringe udstrækning.

Med hensyn til de natlige observationer vil vi henlede opmærksomheden på, at de mystiske objekter udstråler deres eget lys og bliver derfor sidestillet med stjerneskud og ildkugler, hvis de under astronomiske observationer tilfældigvis farer tværs igennem kikkertens synsfelt. Dette sker, som sagt, i en brøkdel af et sekund på grund af synsfeltets ringe udstrækning.

Det er indlysende, at alle de kendsgerninger, der er fremdraget i denne artikel, gør det fuldstændigt af med enhver generel konklusion, der munder ud i forklaringer om ildkugler, bisole, kuglelyn, fænomener i forbindelse med kondensstriber efter jetfly, ultrakorte bølger der rammer ioniserede luftlag, spejlinger, kollektive hallucinationer, meterologiske balloner, raketter, drager, fugle etc.

Her drejer det sig om et emne, der er af den allerstørste betydning, og som er egnet til grundigt studium i videnskabens lys.

(sign.) *R. VEILLITH,*
livsvarigt medlem af Société Astronomique de France.
Fra „Lumiéres dans la Nuit", marts 1963.
Oversat: Aage Voss.

Mere om observationen i Vauriat i Frankrig

De mærkeligste af alle hidtil kendte UFOer

UFO-NYT har i sit jan.-feb. nummer givet en fuldstændig redegørelse vedrørende Aimé Michel's sidste opdagelse, der drejer sig om UFO-bevægelser i storcirkelbuer omkring Jorden. Han beviste, at UFOerne fulgte disse jordomspændende, »lige« linier og lejlighedsvis vendte tilbage til visse punkter på dem. Han afslørede også, hvorledes han havde opdaget den lille landsby Vauriat ved at følge Bayonne-Vichy linien (kort: »Bavic«) fra september 1954, indtil den skar en jernbanelinie i departementet Puy-de-Dême. Aimé Michel udtalte, at nogle mennesker i landsbyen Vauriat den 29. august 1962 havde været øjenvidner til en formelig balletopførelse af ukendte UFOer i klart dagslys. Selve observationen, som ikke omtales i enkeltheder af Aimé Michel, er en af de mærkeligste, der nogen sinde har fundet sted og fortjener en detaljeret redegørelse. Nedenstående beretning stammer fra avisen »la Montagne« af 30. august 1962 i Clermont-Ferrand.

Klokken var 13,45 onsdag den 29. august 1962, da to mennesker på vej for at genoptage arbejdet efter frokost blev vidne til et ekstraordinært skuespil. Stedet, hvor observationen fandt sted, var hovedvej 50, lige overfor jernbanestationen i Vauriat (Puy-de Dême).

Jean Rouchon, leder af teglværket i Dôme og boende i Champradet, Clermont-Ferrand, samt Marcel Chimène, murer, gik samtalende hen ad vejen, da de i retning af Charbonnières-les-Vieilles så et besynderligt objekt hæve sig i luften og bevæge sig hen imod dem. Men lad os lade M. Rauchon fortælle med egne ord:

»Mit første indtryk var synet af en høstak, hvorfra noget træ ragede frem; den kom flyvende som båret af en heftig orkan, uden at den mindste vind rørte ved træerne rundt omkring. Pludselig råbte M. Chimène mig an og viste mig tre andre mærkelige objekter, som var mindre end det første, men som kom fra samme retning og var af samme form som dette. De fire objekter opførte nu en fantastisk ballet over stationen i Vauriat, idet de fløj meget langsomt, men så accelererede til en ufattelig hastighed. Mens dette stod på, løftedes tomme cementsække i vejret fra et nærliggende kul-depot, hvor de var oplagret; det var, som om umådeligt stærke kræfter sugede dem opad. M. Laine, som arbejder ved jernbanen og bor i Saint-Ours-les-Roches, fik nu øje på det besynderlige sceneri og råbte til os. Men allerede nu, efter et sidste drej i lav højde (ca. 50 m), var de mystiske maskiner i hastig fart på vej mod byen Puy-de -Louchadière, bag hvilken de forsvandt. Klokken var da 13,55, og fænomenet havde altså varet i 10 minutter«.

Det er overflødigt at sige, at de tre vidner til den fantastiske ballet var målløse i adskillige minutter, idet de forgæves søgte efter en logisk forklaring på det, de havde oplevet. Den maskine, der var kommet dem nærmest, var den største af de fire, og den var helt utraditionel som type: grålig i farven og med gennemsigtige vinger samt to følehornlignende, fortil nedhængende organer, der kunne se ud som to ben, hvor enhver proportion med det øvrige var tilsidesat. Objektet lignede ikke nogen af de i øjeblikket kendte typer, såvidt som M. Rouchon, der er en erfaren pilot indenfor flyveklubben i Auvergne, kunne afgøre det.

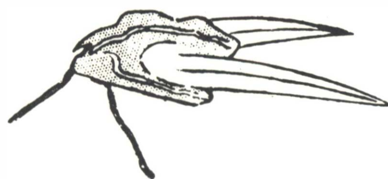
General L. M. Chassin, tidligere øverstkommanderende ved det allierede luftforsvar (Nato) og nu pensioneret, har stadig væk en levende interesse for UFOer. Han undersøgte personligt det ovennævnte tilfælde ved at skrive til vidnet Rouchon den 1. september 1962. Rouchon besvarede generalens brev den 9. september 1962. General Chassin gav sin til-

ladelse til, at Rouchons svar blev offentliggjort. Af de yderligere oplysninger, som Rouchon giver i sit brev (i rækkefølge), kan man direkte læse de spørgsmål, som generalen stillede. Vi oversætter fra brevet:

»A) Objekterne var lydløse. Da den første maskine viste sig, svævende i mere end 30 sekunder og i meget lav højde (tilsyneladende under 300 m fra det sted, hvor øjenvidnerne var), blev den imidlertid indhentet og, som det syntes, forfulgt af tre andre af nøjagtig samme slags, men mindre. Disse sidste, som i horisonten lignede landbrugsmaskiner, kom frem fra området ved Pulverières (Puy-de-Dôme) i meget stor fart, idet de efter sig trak en hale af alt muligt affald: gamle, tomme papirsække til cement, græs, strå o.s.v. Da de nærmere sig den første maskine, standsede de pludselig, og det var i det øjeblik, at min ven Chimène og jeg hørte en fløjtende lyd, som i enhver henseende lignede den, som en meget stærk blæst ville frembringe i rigningen på et skib eller i en skov af fyrretræer. Vi skønnede, at denne fløjtende lyd var forårsaget ved, at maskinerne fortrængte luften omkring sig og dannede hvirvelvinde under deres bevægelser. Bortset fra denne fløjtetone, som kun varede en kort stund, hørte vi absolut ingen anden lyd, så længe maskinerne bevægede sig, hvilket varede 10 minutter.

B) Maskinerne afgav ikke noget synligt lys i det klare solskin tildigt på eftermiddagen under en skyfri himmel. Selv om de viste sig med dunkle farver (mørkegrå), bemærkede vi ikke noget metallisk skær, sådan som det var tilfældet med en ruteflyver, som, lige inden den sidste maskine var forsvundet, gik tværs over himlen fra nord til syd, og som glitrede kraftigt som sølv i luften. Vi havde denne ruteflyver inden for vort synsfelt, da det sidste af de 4 objekter fløj bort, og vi var derfor i stand til at bemærke forskellen mellem de to samtidigt flyvende. Imidlertid mener min ven Chimène, at han bemærkede, at de gennemsigtige vinger til en vis grad slørede en del af maskinernes skrog. Efter hans opfattelse funklede disse gennemsigtige vinger af og til i solen under objekternes bevægelser. Personligt så jeg kun de mørkere farver i maskinkroppene og de langsomme bevægelser i det »vedhæng«, jeg beskrev som »ben«, der hang ned fortil og ledte tanken hen på banale haveslanger. Formen, den tilsyneladende mangel på inerti hos disse objekter, de karakteristiske, lynhurtige ændringer i bevægelsesretningen og den fuldstændige mangel på støj, såvel under bevægelse som under stilstand, alt dette fik os til at betragte disse objekter som helt absurde tingester, der ikke adlød nogen af de kendte love om tyngde, inerti og aerodynamik. Tillige var det umuligt at sige, om det drejede sig om virkelige maskiner, ubegribelige objekter eller fantastiske dyr. Jeg indrømmer, at hvis jeg havde været det eneste vidne til dette usandsynlige skuespil, så tror jeg ikke, at jeg ville have talt om det. I øvrigt og for at være sikker på, at mine øjne ikke bedrog mig, udarbejdede jeg en tegning af det, jeg havde set, og skrev noter om min observation, så snart som jeg kom tilbage til mit kontor, der lå 200 m derfra. Åh, hvor jeg beklager ikke at have haft et fotografiapparat klar i det pågældende øjeblik. Der er ingen tvivl om, at den film, jeg kunne have taget, ville være af ekstraordinær videnskabelig interesse!

C) Den første maskine, der kom frem, bevægede sig i det øjeblik, vi så den, men en hastighed af ca. 200—300 km/t, idet den samtidig hævede sig lidt og drejede en smule om sin egen akse, henved 90° til venstre og til højre. Den stabiliserede sin

stigning, da den var nået til en højde af ca. 150—200 m., idet den snart forblev ubevægelig og snart foretog mere eller mindre cirkelrunde bevægelser med en hastighed, der tilsyneladende lå mellem 100 og 300 km/t. Medens dette stod på, havde vi den bedste lejlighed til at observere den, til at fremkomme med allehånde formodninger og til at anstille sammenligninger med kendte maskintyper i henseende til identitet og oprindelse. Pludselig greb min ven Chimène min arm og sagde: »Se, Jean, det, der kommer frem fra venstre!« Og nu så jeg tre objekter, som ganske lignede det første,

men de var mindre og bevægede sig med en fantastisk fart, idet de uden at være i formation fløj lige løs på det første objekt, som om de ville angribe det nedefra. Målet, som havde være ubevægeligt, straks, da det pludselige angreb satte ind, undgik forfølgerne ved en brat stigning i svimlende fart. Derefter syntes de fire objekter at lege indbyrdes, idet de smuttede væk fra hinanden ved lynhurtige retningsændringer. For at give Dem en idé om dette skuespil, så prøv at tænke på fluer, der indendørs forfølger hinanden, således som man kan se det i en solstråle, der falder ind i et mørkt rum. Pludelig steg det første objekt til vejrs med en helt ufattelig hastighed (det så bogstaveligt talt ud, som om det smeltede bort i rummet) skarpt forfulgt af de tre andre. Det varede ikke længe, før der kun var en lille sort plet at se, idet de tre mindre forfølgere forsvandt for vore øjne og ikke viste sig senere.

Derimod blev den lille, sorte plet, som vi hele tiden kunne øjne, større og større, og pludselig, efter at have tilbagelagt afstanden med en fabelagtig hastighed, standsede dette første objekt i en højde af ca. 300 m. Derpå svajede det lidt, 2 eller 3 gange, for så at tage retning mod Clermont-Ferrand, stadig med stor hastighed og under fortsat stigning som et fly, der føres af en rutineret kaptajn. Pludselig hørte og så vi den ovenfor omtalte ruteflyver, som fra det sted, hvor vi betragtede den, syntes at have krydset objektets kurs. Sidstnævnte fortsatte i retning af ruteflyveren. Vi var lige ved at tro, at de ville mødes, men nu så vi objektet skyde til vejrs og forsvinde i det blå med en lynhurtig fart.

D) De forskellige bevægelser, som objekterne foretog, syntes i vore øjne og som helhed at være koordineret, selv om de enkeltvis betragtet kunne se planløse ud i visse øjeblikke, f. eks. da det første objekt, alene og tilsyneladende umotiveret, gav sig til at kredse rundt i mere eller mindre velformede cirkler med hastigheder, som varierede fra det ene øjeblik til det andet med pludselige stigninger og neddykninger. Der er anledning til at bemærke, at en vurdering af objekternes højde og afstand kun kan være meget tilnærmelsesvis, eftersom man ikke som udgangspunkt har nogen forestilling om deres virkelige størrelse.

I håb om, at ovennævnte detaljer må være til nytte for generalen, er jeg . . .«

(sign.) *Jean Rouchon*

Fra »Flying Saucer Review«, juli/august 1963.

Oversat: *Aage Voss.*

Anm.: Vi står her over for noget nyt, hvis formål vi kun kan gisne om. Der er tidligere talt om objekter, som tilsyneladende var beregnet til at skabe angst, og dette må nok ses i samme rækkefølge. Vinger, ben m.m. er næppe »fast udstyr«, men frembragt til specielle anledninger — lad os se, om vi får mere på dem. H.C.

Rapporter

Rapportcentralen beder os meddele, at *alle* rapporter har interesse – også gamle. Tak.

Strategiske UFO-operationer

Spørgsmålet om UFOerne i vort luftrum og i vore have kan bedømmes udfra en moderne strategis synspunkter.

En bestemt orden og plan i deres flyvning og dækningsmanøvrer er uden tvivl tydelig og er allerede erkendt af Aime Michels i »Orthothenie«. Det drejer sig om den kendsgerning, at UFOs viser sig efter en bestemt geometrisk orden, de såkaldte »storkredse«. Storkredse er flyvebaner, hvis radius peger mod jordens midtpunkt.

Strategi betyder ikke i alle tilfælde noget militært. Der findes også en moralsk, indtrængende forståelses strategi, en varsom leden, en gennemtrængning af det gode.

Dr. Perego mener, at UFOerne flyver en strategisk symbolsk advarsel, som umiddelbart refererer sig til den øjeblikkelige foreliggende situation politisk set mellem Øst og Vest. Bedømmelsen heraf er imidlertid kun mulig, når man — som chefen for en hemmelig tjeneste — er i besiddelse af en virkelig verdensoversigt. Dr. Perego, som naturligvis ikke har en sådan oversigt, er derfor henvist til formodninger og kombinationer.

Det er fristende at anse enhver UFO-operation som et udslag af tungen på vægtskålen, der tvinger vor verden til fred. Thi de flyvende UFOs holder

praktisk talt ethvert militært, trafikteknisk og industrielt punkt på Jorden under kontrol, mens de under vandet opererende UFOs før eller senere opsporer og indkredser enhver formation af krigsskibe. Det er en jernhård og dog elastisk omklamring, som til enhver tid og på ethvert punkt omslutter krigspotentialet i begge lejre.

Denne kendsgerning nærer spekulationer af enhver art om den indre årsag til de fremmedes tilstedeværelse. Af mange kroniker fremgår det, at de har været observerede siden oldtiden, over ethvert kritisk nervepunkt, og at de i enhver kritisk politisk situation har været på pletten. De må i en tid, hvor man endnu troede på tegn og undere, ligeud været blevet anset for stedfortrædere for de guder, som bestemte slagets udfald. Det ser ud til, at de interesserede sig mere for de afgørende begivenheder i atmosfæren end for begivenhederne selv. Og denne erkendelse passer fortræffelig ind i hele billedet af fænomenet, som er tilbageholdende og optræden i baggrunden.

Virkning gennem tilstedeværelse

Således kunne man formulere UFOernes strategiske motiv. At de i dag er en faktor i det flerdimensionale skakspil mellem verdensmagterne er hævet over enhver tvivl. Om de er en moralsk højerestående faktor, er nu ikke eftervist, og en slutning herom kan endnu ikke drages på grund af de få holdepunkter. Vi må imidlertid håbe dette, men skuffer dette håb — ja, så ser det sort ud for os.

Nedenstående skal forsøge at sammenfatte de strategiske elementer i UFO-operationerne.

1. UFO-styrkerne er specialister i amfibieoperationer, således som de har bevist det på flere af Pacifik- og Sydatlantens kyster.
2. UFO-styrkerne har forstået grundigt at sætte atombevæbnede luftfartøjer og u-både ud af spillet, idet de udmanøvrerede dem.
3. UFO-styrkerne er uindskrænkede herrer på den eneste plads i verden, som kommer på tale med hensyn til at være en strategisk lagerplads for en fjernvåbenbank til udøvelse af verdensherredømmet — nemlig *det indre arktis.*
4. UFO-styrkerne er altid nærværende og mellem landende i områder, hvor Øst og Vest indbyrdes er i kontakt f. eks. Østøstrig.
5. Det eneste virksomme middel mod mindre UFOs, som verdensmagterne besidder, er kraftige radarstationer, som tvinger UFOerne til dybdeflyvning eller til at optage en handlekraftig duel.
6. UFO-styrkerne er derimod i stand til på ethvert tidspunkt at lamme el-forsyningen i alle områder.
7. UFO-styrkerne foretager sporadiske forsøg på at skabe en flok brugbare jordmennesker i deres tjeneste gennem begunstigelser i kontaktlitteraturen og den deri indeholdte anti-atompropaganda.
8. UFO-styrkerne er i besiddelse af Laservåben og Laserkommunikationsmidler, d.v.s. energioverførsel gennem kohærent lys.
9. UFO-styrkerne er i stand til i løbet af en eneste nat at opbygge en teknisk krigsmagt i et underudviklet område. Denne magt ville straks være et magtcentrum på det pågældende kontinent og ville kunne bestemme den politiske udvikling på dette kontinent.
10. UFO-styrkerne ville dog ikke være i stand til at slå en af infanteri understøttet, lidet mekaniseret og godt fordelt armé som f. eks. den kinesiske.
11. Vesten og dele af Østen, som mere og mere bliver indstillet på den elektronisk styrede »trykknapkrig«, arbejder deres rustningers fysiske modtagelighed i hænderne på UFO-styrkerne.
12. UFO-styrkerne må til stadighed regne med, at det grundlæggende fysiske princip for deres fartøjer afsløres, hvorved deres videnskabelige forspring kan drages i tvivl. Det bliver så også deres tekniske overlegenhed og deres umålelige operative erfaringsmateriale.

Disse 12 kendsgerninger står ikke for den påstand, at UFOerne vil alt dette og derfor ensidigt vil være at erkende som en militær faktor.

Til at begynde med spurgte vi:

Kan UFOernes operationer i vort luftrum og i vore have bedømmes udfra moderne strategis synspunkter?

Det har vi nu gjort. Svaret kan kun UFOerne selv give.

Information, Wien nr. 4/63

Oversætter: Slej.

Ufologiens stilling og opgave

Af Dr. Walter Richter

Videnskab er altid et vovestykke. Det beviser med al tydelighed videnskabens historie. Det gælder først og fremmest en så ung og omstridt videnskab som ufologien. Den er en „amatør-videnskab", som ofte forløber dramatisk, som en første fase i en ny videnskab. Denne videnskab udforsker dog det modige, det utrolige, det usædvanlige i al hidtidig videnskab, kort sagt: den er den ydre- og overjordiske forskning i det levende verdensrum. Den omslutter det materielle og immaterielle, det grov- og finstoflige, mikro- og makrokosmos, som er universel enhed. Dens særlige stilling fremgår frem for alt af dens overordentlige omfang i kosmos.

Den ufologiske videnskab bringer foreløbig hele det jordiske, videnskabelige system i bevægelse og fører til en ny og væsentlig udvidet systematik. Denne bevægelse går dels årsagsmæssigt direkte tilbage til ufologien, dels står den i sammenhæng med tiden, hvorved det ene ikke udelukker det andet. Vi kan blot tænke på astrofysiken og astronautiken som nye specialvidenskaber af lige stor betydning.

Med ufologien begynder et nyt videnskabeligt afsnit, som er umiddelbart forbundet med det store kosmiske vendepunkt i vor tid, og som elementært forklares udfra en tiltagende udfoldelse og de mangfoldigste fænomener af ideel og materiel art. Ufologien er ikke slet og ret en ny specialvidenskab, ingen af de mange nye specialgrene på den stadigt voksende videnskabelige bygning, men dels en overordnet dels andre grene forbundet med hinanden i den universelle videnskab. Den stråler ud i hele mikro- og makrokosmisk viden, hvorfra den — ligesom åndsvidenskaben — stadig modtager impulser.

Ufologien har én stor og vanskelig opgave, der består igennem grundig forskningsarbejde at begrunde og stadig befæste dens sanddruhed, dens kendsgerninger, dens eftervisninger, dens særlige stilling og navnlig dens universelle karakter. Vedvarende resultater vil dog kun kunne opnås, når — meget mere end hidtil — erfaringsudveksling kommer i første række blandt søgende og virkende mennesker, og der ud af de bestående inden- og udenlandske studiekredse vokser et ægte videnskabeligt sammenhold.

UFO-Nachrichten: Slei.

Alle store mennesker har på et eller andet tidspunkt følt sig små. Der findes enkelte, som aldrig føler sig små: De få, som virkelig er det.

Forfatteren G. K. Chesterton.

UFO-observationer over Skandinavien

I tidsrummet fra den 8. januar til den 22. februar indkom der til Rapportcentralen 19 rapporter samt 9 detektorvarslinger. Vi har nu fået

I alt rapporter	2044
samt detektorvarslinger	211

Denne måneds rapporter fordeler sig med 10 fra 1964, 4 fra 1963, 2 fra 1962 samt 1 fra 1961, 1959 og 1958. Der var 7 DV fra 1963 og 2 fra 1964. I intet tilfælde var der tale om observation i forbindelse med varslingen.

6 af de 10 indkomne rapporter fra 1964 stammede fra samme dag, nemlig den 16. januar. Observationerne fik megen presse i observationsområdet, men selv et par af hovedstadsaviserne nævnede dem. Lad os gennemgå observationerne i kronologisk rækkefølge:

Hr. S. Madsen befandt sig kl. 1802 i gården til Svanegade 4, Horsens. Det var helt mørkt, da gaden pludselig blev belyst som af en stor projektør. Hr. Madsen så op og fik i 45 graders højde øje på et stort, rundt objekt. Han nåede lige netop at se objektets omrids, inden det slukkedes. Få sekunder efter blev projektøren atter tændt — og igen slukket. Tredie gang, lyset tændtes, så det ud, som kom det fra den forreste del af det runde objekt, og samtidig var der en lang ildhale bagud. Objektet var nu startet, lyset slukkedes, og objektet forsvandt med stor fart med kurs vest-øst. Selve objektets lys var stærkt og blændende »som dagslys«, medens halen så ud »som ild«. Samlet observationstid 2 minutter. Observatøren anslår selv objektets afstand fra observationsstedet til 300 meter.

Næste observation fandt sted fra Stauggård plantage nær Vorbasse. Fru E. J. fortæller: »Min nabo og jeg stod og betragtede himlen kl. 1805.

Vi var netop skiltes, da skovbunden oplystes. Jeg så da over træerne »en måne med en ildhale efter sig«.« Naboen, fru M. P. beretter følgende: »Da min nabo og jeg skiltes, gik jeg på vejen langs skoven. Pludselig stod jeg i et lyshav. Jeg tænkte: »Hvad er dog det?« og da så jeg så tingesten komme sejlende temmelig langt nede. Det så næsten ud som et fyrværkeri med masser af små stjerner, som eksploderede«. Kursen var SV-NØ.

Vi har flere rapporter fra Kolding. Hr. J. Daugaard-Hansen var uden for med mælkeflaskerne, da han fik øje på objektet, som beskrives som værende aflangt, noget længere end fuldmånens diameter; det lyste gulligt med et konstant lys af middel styrke. Objektet fløj vandret med en hastighed, der tilsyneladende var større end et jet-flys. Kursen var NV-SØ, og objektet gik gennem Zenith. Der stod »ild« ud af halen på objektet. Pludselig brækkede den bageste del af objektet og blev til 4—5 objekter, som straks opløstes eller blev usynlige. Objektet fortsatte sin flugt med ild fra den forkortede hale. Observationstid 1809—1810.

Hr. Aa. Nørgaard fortæller følgende: »Jeg gik fra min forretning kl. 1745 og var omtrent nået til mit hjem, Sønderborgvej 14. Jeg gik i retningen øst-vest og havde mit blik rettet mod huset, da objektet viste sig over taget. Det fo'r i stor fart over himmelbuen i reningen NV-SØ og med vandret bevægelsesretning. Selve objektet lyste kraftigt hvidgult, medens dets lange, vifteformede hale lyste rødlig eller grønlig. Jeg husker ikke dette punkt så tydeligt. Objektet var rundt og omgivet af en korona af samme farve som halen. Efter ca. 6 sekunders observation slukkedes objektet pludselig. Derimod blev halen stående endnu nogle sekunder«.

Så springer vi til Fredericia, hvor observatøren er en 9-årig pige, Kirsten Frederiksen. Kl. 1810 skulle hun til spejdermøde, men nåede kun til nabohuset, da objektet kom. Hun fortæller, at »hele naboens tag var pludselig badet i et stærkt lys, og det var stedet, hvor skraldespandene står også«. Hun så op og fik øje på et ovalt objekt, som fo'r over vejen og forsvandt i retning mod Strib. Objektet lyste blændende, og lysets farve var blåligt. Kursen var VNV-ØSØ.

Foruden de her nævnte rapporter, har vi modtavig, Jels, Koldingfjords nordside samt fra hovedvej 1 get beretninger om lysfænomener fra Veerst, Agtrupsyd for Kolding. Når man sammenholder disse beretninger, ser det ud til, at objektet og lysglimtene har været lige over Kolding. Vi håber at få flere rapporter på denne observation, således at det vil være muligt for os at foretage mere nøjagtige pejlinger, for derved nærmere at kunne bestemme objektets nøjagtige kurs og størrelse.

Aftenen før denne observation var der blevet opstillet en detektor med tilkoblet ur i UFO-huset i Harte. Der havde imidlertid ikke været noget udslag.

ej.

Skandinavian UFO-sightings

During the period January 8th—February 22nd we received information of 19 sighting of which 10 were from 1964.

January 15th: Fredericia, Denmark. A peculiar-shaped object seen at extremely low altitude around 6 p. m. Colour: black, grey and white. Size: diameter 2 feet. After 5 seconds it disappeared at great speed. It had a humming sound.

January 16th: At this moment we have received a total of six sightings of what we think is the same object. It is seen from different places in Jutland, Denmark, at 6.10 p. m. Any conclusion has not been reached yet, but we hope to have it ready by next issue.

January 17th: A 2½ feet red disc was seen very near the ground at a very low speed. Its light was strong and constant. It was seen at Fredericia. The time was 7.10 p. m.

January 25th: Gentofte, Denmark. An »Adamski-shaped« scoutship came at great speed, staggered and stopped. It hovered for 15 minutes then disappeared upwards at a great speed. It was greyish and a sharp, brigth light came from the floot lens. Time: 11.55 p. m.

Janyary 28th: Elsinore, Denmark. An oval-shaped, yellow object sighted for 5 minutes. It changed course. Time: 03.00 a. m.

ej

Filosofi...

Menneskeåndens udvikling II

SELVERKENDELSE

Ought to be translated

En bevidsthed i *væren* er en neutralistisk tilstand, hvoraf det, vi forstår ved *liv* udspringer i samme øjeblik, bevidstheden søger sig udtryksmåde.

Dette kan foregå på forskellige planer og i forskellige grader. Hos mennesket er det således, at jo mere aktivt vi tager del i det, der sker i og omkring os, des mere virkeliggør vi os selv — og dette afføder en mere udvidet form for bevidsthed.

For at blive i stand til at virkeliggøre os selv hvert eneste øjeblik må forskellige hindringer ryddes af vejen, som f. eks. ørkesløse og unyttige spekulationer og bekymringer over det, der ikke kan være anderledes.

Udgangspunktet er: at acceptere den forhåndenværende situation — og os selv.

Dersom vi er utilfredse med os selv og vor hverdagsverden, vil vi, om vore fortsætter aldrig er så gode, uvilkårlig søge at eskapere fra nu'et og lade vore tanker beskæftige sig med noget mere behageligt. Eller vi vil kredse om problemer, som ikke er nærværende eller ligger lige for. Lever vi derimod hvert øjeblik for sig og beskæftiger os med det forhåndenværende, vil vi opdage, at de fleste problemer løser sig selv, inden man når til dem, og de, der ikke gør det, har man flere kræfter til at gå i gang med, dersom man ikke har forsøgt at løse dem, inden de opstod.

Dagen i dag med dens situation, som den tegner sig for os er, hvad vi må leve og acceptere. Og den, vi er, med det „jeg", som danner vort personlighedsmønster, er det eneste grundlag, vi har at stå på. Derfor er det forkert at betragte sit „jeg" som en fjende, der skal bekæmpes. Tværtimod må vi leve med det, som det *er* — i dag — fordi vi ikke kan andet, — og hvis vi forsøger at komme udenom det, lever vi på en løgn, der før eller senere afsløres både for os selv og andre. Vi glemmer tit, at vor hjerne ikke er os, men et redskab, som benyttes af os. Derfor sætter vi os høje, tankemæssige mål. Men „jeg'et", som er dagsbevidstheden, kræver sin egen ret og omstyrter vore idealer. Derfor ligger vi en evig kamp med dette „jeg", som skal forandres til noget bedre. Og derfor hader vi det og nægter at acceptere det, som det er.

Men det er netop der, vi må starte, hvis vi vil forsøge at fatte, hvordan mennesket kan udvide sit bevidsthedsfelt. Begyndelsen er at acceptere sig selv, netop som den, man er. Ingen kan gå en andens vej. Ingen kan hjælpe et andet menneske op på klippen. Vi ved, at vi selv skal gå hvert eneste skridt, og at vort „jeg", vor bevidsthed, er foden af klippen, fundamentet, hvorfra vi skal starte vor opstigning.

De to store bud i loven siger: Elsk Gud — og elsk din næste som dig selv.

Hvad vil det sige at elske Gud?

For de fleste mennesker er tanken meningsløs. Hvordan kan man elske en Gud, man aldrig har set eller erkendt? Hvordan kan man elske et væsen, hvis dybder man ikke kan fatte — og hvis højder man ikke kan forestille sig? — Men Jesus gav os også her et trøsterigt ord, som man kan holde sig til, da han sagde: „Alt, hvad du gør mod en af disse mine mindste små, det gør du også mod mig." At elske Gud i hver eneste del af Hans skabelse, er muligt og slet ikke svært for et menneske, der har erkendt, at vi alle er en del af Ham.

Det andet bud om at elske sin næste som sig selv er vistnok i nogen grad blevet misforstået. Budet siger jo ikke blot, at man skal elske sin næste, men tilføjer „som dig selv".

Jamen er dette da ikke den rene, vaskeægte egoisme? Budet siger jo, jeg skal elske min bror, *ligesom* jeg elsker mig selv. Og *hvis* jeg elsker mig selv, så er jeg en af disse rendyrkede egoister, som vi har lært, er ophavsmænd til alt ondt. Eller er jeg ikke? — Kan det ikke også betyde, at hvis jeg har forliget mig med og accepteret mit eget „jeg", netop som det *er*, har jeg så ikke også forliget mig med og accepteret min broder, netop som *han* er. Og omvendt. Sålænge jeg ikke formår at acceptere mig selv — sålænge formår jeg heller ikke at acceptere min bror. Jeg tror, dette bud om at elske sin næste som sig selv skal forstås på denne måde. Og det drejer jo unægtelig vore tanker i en lidt anden retning end den vanlige.

Vil det så sige, at vi skal gå rundt i en evig selvtilfredshed og bare nøjes med at konstatere, at sådan

er vi nu engang — og det må vi selv og andre så lade sig nøjes med? — Nej, men sådan som vi *er,* sådan er vort udgangspunkt — og derfor må vi nøje undersøge, hvordan vi er, inden vi kan komme ét skridt videre. I mange årtusinder har vi ærligt forsøgt at lave om på os selv, så vi bedre kom til at svare til de idealer, vi havde stillet op for hinanden. I lige så mange årtusinder er det mislykkedes for os at gøre hinanden og os selv bedre i væsentlig grad. Vi har skabt love, som har affødt langt bedre samfundsvilkår, det er sandt. Vi har skabt retsstater, hvori loven beskytter den enkelte, men vi har endnu ikke formået at skabe et samfund, hvori den sande broderskabets ånd hersker. Og grunden til, at vi ikke har formået det er den, at vi ikke har accepteret os selv og derfor heller ikke hinanden.

Vejen til at finde ud af, hvordan vi er og på hvilket stade, vor jeg-bevidsthed befinder sig, går over selviagttagelse til selverkendelse. Forsøg at iagttage dig selv nøje blot nogle enkelte dage. Det gør ikke så meget, hvilket resultat, du kommer til, for som dagene går, vil du nå frem til at se dig selv, lige netop som du er. Måske bliver du forfærdet over dine egne tanker, ord og handlinger, og det, du får at se, som er dig, er måske afskyeligt, men der er ikke noget at gøre ved det, for du er det eneste grundlag, du har. Og hvis du er ærlig, sørger du for at drage så mange slør til side som muligt, så du til sidst står nøgen og afribbet, berøvet de skønne illusioner, du havde bygget op om dig selv — akkurat som blomster, der skjuler en mødding. „*Er* jeg sådan", spørger vi da, „er *jeg* virkelig sådan?" Det er fristende atter at skjule sig under små forskønnende løgne og trofæer. — Og det er der da også mange, der fortsætter med hele livet.

Men når man har fundet frem til kendsgerningerne om sin egen jeg-bevidsthed, bøjet sig under dem og accepteret dem for så vidt, som man er blevet klar over, at man ikke kan komme nogen vegne på andres eller egne idealer, men kun på *sig selv,* så finder man det heller ikke svært at acceptere andre jeg-bevidstheder. Med andre ord — kan du acceptere dig selv, kan du også acceptere din næste. Og fra at acceptere ethvert menneske, ligegyldigt hvem, er der ikke noget langt spring til ægte menneskekærlighed. Således vil det andet store buds sandhed gå op for dig, og du vil ikke mere tro, at det byder dig at gøre det umulige.

— — —

Sand telepati er ophævelse af afstanden mellem bevidsthederne. Det er derfor et kosmisk sprog. Det ophæver tid og rum og udviklingsmæssig afstand. Vi svæver i den vildfarelse, at det er et menneskes ord og handlinger, der gør et menneske til det, det er. Dette er urigtigt. I hvert eneste menneske ligger bunker af mere eller mindre bevidst og erkendt viden gemt, bunker af oplevelser, episoder og erfaringer, som afføder et handlingsmønster, der til tider kan være ganske uforståeligt for den overfladiske iagttager. Vi kan kun nå frem til at kende hinanden ad én vej: ved at ophæve den bevidsthedsmæssige afstand imellem os. Først da har vi en chance for at finde årsagen til et menneskes handlemåde. Selverkendelse afføder muligheden for at nå frem til sand telepati. Sålænge vi skjuler os for os selv og lyver for os selv, blokerer vi bevidsthedscentret, så ingen udefra kan nå ind til os, og vi ikke kan nå ind til andre. Vi benytter derfor vore mange ord som et dække, og vi tager en maske på, som vi viser omverdenen, en maske, vi kan bære så længe, at vi selv tror, den er en del af os, af vort egentlige „jeg", mens den blot er en hindring, der står i vejen for den umiddelbare oplevelse af livet.

Selverkendelse og mod til at leve uden maske på er grundlaget for en erkendende udvidelse af den menneskelige bevidsthed til en tilstand af bevidst, kosmisk enhed med al-naturen og den universelle menneskehed. Sand menneskekærlighed og sand telepati bliver resultaterne. Du vil opdage, at når du står over for en blomst, et træ eller en hvilken som helst plante, kan du ved din vågne bevidstheds hjælp ophæve den udviklingsmæssige afstand mellem dig og planten, og du vil kunne opfatte de svage bevidsthedsimpulser, den udsender om sin øjeblikkelige tilstand. At man omvendt kan påvirke en plantes bevidsthed, er langt mere kendt. Mennesker med „grønne fingre" benytter sig — måske ubevidst — af dette faktum. Kristi forbandelse af figentræet, som derefter visnede, viser, at man bevidst kan sende nedbrydende, såvel som opmuntrende impulser og at planten reagerer derover-for.

— — —

Denne tilstand af kosmisk enhed samt vågen, bevidst samhørighedsfølelse med universet er, som før sagt, noget, de allerfleste mennesker er i stand til at opnå på den ene eller den anden måde. Den kan give en betryggende — men også farlig — følelse af nær slægtskab med alt, hvad der lever og rører sig på

Jorden og i universet. For når man lader sin vågne bevidsthed blive ét med den samlede sum af kosmos' bevidsthed, åbner man den samtidig på vid gab for alle impulser fra denne kollektive bevidsthed, som — i følge sit gennemsnitstal — må stå på et temmeligt lavt stade.

Derfor er det vigtigt med en gennemgribende selverkendelse, da man ellers kan blive et bytte for de lave kræfter, der har vundet så stort indpas på vor Jord både fysisk og mentalt.

fortsættes.

Den, som stadig tænker på hævn, holder sine sår åbne.

Francis Bacon.
(1561—1626).

Brev til en ven!

Menneskets omgivelser er naturen. Af den har vi lært meget, og kan lære mere. Erkendelsen af den harmoni, der hersker der, viser os de universelle loves virkninger. Dyr, planter og jordens grøde sker efter de tilskyndelser, der er overalt. Vi formoder, at et dyr handler udfra sine instinkter og sine ubevidste tilskyndelse. Det kan heller ikke andet — for mennesket er det eneste væsen, der af Skaberen har fået bevidsthed. En vidunderlig gave, som medfører, at vi kan vælge og har en frihed, som intet andet væsen.

Menneskets værdighed må være det, der adskiller os fra dyrene. (Vi kunne forsåvidt også kalde det for moralsk bevidsthed, men foretrækker dog den første benævnelse, idet vi ofte forbinder noget helt andet med ordet: moralsk). Denne værdighed må vi selv bibeholde, for vi har med bevidstheden fået muligheden for at vælge. En frihed, som mennesket er ene om. Et privilegium. Vi kan vælge, om vi vil følge de lavere instinkter, eller bevidstheden om en udvikling til noget højere. Og det er noget ganske vidunderligt, en frihed til at vælge!

Efterhånden blev mennesket klar over, at denne frihed nok var berusende, men også medførte et meget stort ansvar. Og det er dette ansvar, vi nu prøver at blive os fuldt bevidste. Ansvaret overfor os selv, som frie væsener i Skaberens plan. Naturen følger nøje den universelle lov, udvikler sig i fuld harmoni med planen, for der er ikke givet noget valg. Mennesket har muligheden, og derfor er det et privilegeret væsen, som af al kraft må gøre det yderste, for ikke at sinke planen, eller glide ud af denne. Derfor kan man tale om et menneskes værdighed, og altid have for øje, at vi må handle i overensstemmelse dermed.

Vort ansvar gælder i særlig grad udviklingstanken. Ved at søge viden udfylder vi en del af vor bestemmelse, for uden at vide, kan ingen noget. Vi kan søge at blive et tænkende menneske, der ikke lader instinkterne råde ene. Men ingen har større ansvar i den guddommelige plan, end der kan løftes. Der er en nøje overensstemmelse med vore evner og anlæg og de opgaver vi stilles overfor. Men til vort eget bedste må vi udvide de evner, vi har, i harmoni med den universelle lov. Der bliver ikke forventet, at et menneske skal kunne bestige bjerge, som det ikke har nogen mulighed for at vide eksisterer. Til gengæld har enhver pligt til at forvalte sit pund efter bedste evne. Dermed være sagt, at vi alle udfylder vor bestemmelse i planen — og en meget klog mand har skrevet: at det er anstrengelserne derfor, som tæller, ikke resultatet. Vi ønsker ofte at konstatere fremgangen i udviklingen af menneskeheden — men det væsentligste må være arbejdet vi alle gør.

Til glæde for os selv — og vor næste . . .

Etika.

Den, der gør uret, er ulykkeligere end den, der lider uret. Demokritos.
(ca. 420 f. Kr.).

Ens egen sorg er for intet at regne, men den, man forvolder andre, gør brødet bittert i ens mund. Paul Claudel.

Rettelse

Sætternissen var slem ved os sidste gang — igen, vi ved det, men vi er hjælpeløse, det er Rounborg Tryk, som bærer 99 % af skylden.

Ret venligst følgende:

Side 28, anden spalte 16. linie til at lyde sålunde: . . ., men ikke nødvendigvis bevidst bevidsthed!

"BREVKASSEN"

LØST og FAST

om Ufo-sagen

v/ Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding

Ought to be translated.

Denne rubriks overskrift hed sidste gang „Elementær ufologi".

I dette nummer har den det navn, som skulle være blivende. Vi efterlyste forslag fra læserne og fik en del. Men navnlig én læser var idérig og flittig, for han sendte ikke færre end 14 forslag! Med hans tilladelse har vi lavet en kombination af et par af hans forslag, og vi tror, navnet er godt og dækkende — og let at huske!

Den flittige leverandør af forslag blev altså vinder af den lille konkurrence. Hans navn er Poul E. Damgaard, Sdr. Algade 5, Nykøbing Mors. — Præmien, Adamskis sidste bog på dansk, „De fremmede rumskibe ... og vor fremtid", er sendt til vinderen, og vi ønsker til lykke og siger tak til ham og de øvrige bidragydere.

— — —

Opfordringen til læserne i sidste nummer af UFO-NYT om at sende eventuelle spørgsmål ind til denne rubrik har båret frugt. Tak til alle spørgerne — og en hilsen til dem, der fik svar direkte!

En navngiven læser på Djursland, som også betegner sig som „nybegynder", har sendt os en række spørgsmål, som vi finder udmærket egnede til besvarelse her i bladet. Han skriver: „Hvordan er UFO-sagen organiseret i Danmark, og hvad beskæftiger den UFO-interesserede sig med?" (Disse spørgsmål kalder redaktionen nr. 1 og 2). Spørgeren fortsætter: „Jeg er klar over, at UFO-NYT udsendes til abonnenter, og at der bl. a. er en klub i Kolding; findes der andre klubber eller grupper i landet? Hvor mange klubber eller medlemmer er der omtrentlig? Holdes der møder lokalt og evt. også landsmøder, hvor ofte, og hvad foregår der ved disse møder?" (Spørgsmål 3).

Ad. 1: Kortest kunne svaret lyde: UFO-sagen i Danmark er slet ikke organiseret! Og svaret er sådan set korrekt, men kræver nok et par kommentarer. — UFO-arbejdet her i landet *har været* organiseret sådan, at der var en centralledelse og et antal tilsluttede grupper og enkeltpersoner. Der var dengang også betaling af kontingent til landsorganisationen. Nu er det ca. 1½ år siden, at denne organisationsform blev ophævet, da den viste sig lidet effektiv. Ordningen er nu følgende: UFO-NYT udgives og redigeres af H. C. Petersen i Sunds, som også er „leder" af UFO-bevægelsen herhjemme. Alle, der abonnerer på UFO-NYT, kan kalde sig „medlemmer af SUFOI", hvis de har lyst til det, og kan lade være, hvis de hellere vil det. Men abonnementet indeholder altså ikke noget kontingent og medfører hverken rettigheder eller forpligtelser.

Det i UFO-NYT nævnte „kontaktudvalg" stammer fra den tid, da organisationen eksisterede. Da hele sagen er så ny, betragter vi ikke os selv som uforgængelige „oldsager" — og heller ikke som en landsstyrelse med nogen egentlig myndighed over for enkeltpersoner eller grupper. Vi holder sammen og kommer sammen til drøftelse af de mange spørgsmål inden for ufologien — som regel et møde hvert kvartal. Læg mærke til, at alle medlemmerne af „kontaktudvalget" har en eller anden opgave at løse, opgaver, som vi mener det er værdifuldt at beskæftige os med, og som kan være til gavn for helheden, for UFO-NYTs læsere og andre UFO-interesserede.

Ad. 2: Dette erstraks sværere at svare på. For det første kender vi slet ikke alle UFO-interesserede — og altså heller ikke noget tal på dem — så vi kan ikke give et udtømmende svar. Men vi kan nævne noget. Mange interesserer sig for studier af astronomi, og de fleste går vist en del op i alt, hvad der har med rumforskningen at gøre. Dertil kommer så studier af mange arter, hvor fysiske, kemiske, tekniske spørgsmål dukker op i forbindelse med de flyvende tallerkener. Og måske kommer man derefter til andre spørgsmål af mere uhåndgribelig art: Hvordan er evt. rumfolks etik (morallære), religion — og hvad er hensigten med deres tilsynekomst i vore

„luftlag"? Alt dette kan føre til megen tankevirksomhed og megen læsning!

Men lad mig her understrege, at *virkelige ufologer søger at holde sig ved jorden!* Sådan forstået, at de ikke lader sig rive med af evt. religiøse sekters teorier eller dirigere ad visse „åndsretningers" måske ret snævre stier. Den, der arbejder med ufologi på rette måde, bliver interesseret i mange tekniske og åndelige spørgsmål, og han/hun bliver fordomsfri og tolerant i sin tankegang samt positiv over for dem og det, der peger fremad mod en bedre fremtid for mennesker på Jorden!

Ad. 3: Ja, der findes klubber eller grupper andre steder i landet, end i Kolding. Svar nr. 1 indeholder også, at vi ikke kan sige bestemt, hvor mange grupper der findes, for folk kan udmærket arbejde i grupper — „dagligstuemøder" f. eks. — uden at ret mange andre ved det. Men se evt. i organisationsoversigten i UFO-NYT; der står kontaktgrupper og kontaktpersoner nævnt med mellemrum, og disse personer kan man trygt henvende sig til, hvis man ønsker kontakt eller samarbejde med andre UFO-folk.

Grupper eller klubber holder normalt møder, hvor man drøfter problemerne omkring UFO-sagen. Man diskuterer observationer — egne eller andres — avisartikler eller artikler fra tidsskrifter, læste bøger, billeder og meget mere.

Landsmøder har der været nogle af. De er som regel blevet afholdt i Fredericia først i maj måned. Sidste års møde var det hidtil største, hvor George Adamski og professor Marcel Homet var talere. I år bliver det intet landsmøde, ingen såkaldt kongres. — Alle meddelelser af betydning for UFO-interesserede fremkommer i bladet UFO-NYT eller kan i givet fald blive sendt som duplikerede skrivelser til alle abonnenter.

— — —

(Det følgende er en fortsættelse af artiklen i januar/februar nummeret, hvor den findes side 32 under hoved-overskriften „Elementær ufologi").

Over hele verden så folk de flyvende tallerkener og fortalte først åbent om dem, men senere hemmeligt, fordi det ikke er morsomt at blive anset for tosset! Det var altid den samme historie om store, lydløst flyvende tingester uden hoved, hale eller vinger. Og de bevægede sig med fantastisk fart, eller de svævede i timevis som en edderkop i sit spind.

Så trådte U.S.Airforce ind i spillet med sin sædvanlige myndige mine, idet man på tingesterne hæftede etiketten „*u*identificerede *f*lyvende *o*bjekter" — p. gr. af deres „ukendte oprindelse". *Rumskibe* er sådan set et bedre navn, eftersom vi i vore dage selv bygger rumskibe, som vi håber vil hjælpe os til at rejse ud i rummet i løbet af ganske kort tid.

„Det ydre rum" er en betegnelse, som selv den jævne mand bliver mere og mere fortrolig med. Han lærer gennem pressen både at tænke på og tale om alt det nye, der kommer frem i tiden. Vore videnskabsmænd er ved at skabe hurtige rumskibe, som vore bedsteforældre ikke havde turdet drømme om! Jules Verne har vidst det hele tiden, og hans „Rejsen til Månen" vil være vor næste sensation.

De flyvende tallerkener peger på en særdeles vigtig kendsgerning for os: *Intet er umuligt for det universelle menneske!*

Engang, når vi kommer ud i rummet og der lærer at forstå — og adlyde — universets love, vil en helt ny tid oprinde for os. Vi vil til den tid nok få lært, at jordmennesket ikke er alene i universet, men at der er mange beboede planeter — således som mange af Jordens videnskabsmænd nu i stigende tal erkender og officielt udtaler.

Der er meget, der tyder på, at flyvende tallerkener gennem tiderne med mellemrum har besøgt Jorden. En sådan tanke eller påstand støder mange, hvorimod de finder det meget naturligt, at *vi* nu forbereder os på at foretage togter til andre planeter!

Måske kan der være grund til at standse op et øjeblik ved dette, at mennesker ofte kan forekomme ejendommeligt snæversynede og inkonsekvente. De kan være yderst fordomsfrie på visse områder og samtidig meget konservative eller ortodokse i deres syn på andre spørgsmål. Nu er jeg næppe i stand til at bringe en korrekt psykologisk analyse af dette fænomen, men det er heller ikke min hensigt at forsøge noget sådant. Populært sagt synes det at være sådan, at det, vi plejer at kalde vor „børnelærdom", trods alt sidder meget fast i vor bevidsthed. Går vi videre i vor undersøgelse, kan vi måske komme til den konstatering, at denne fastholden ved det én gang lærte bl. a. skyldes, at vi i skolerne har lært en mængde ting som *facts,* — af videnskaben fastslåede — kendsgerninger, hvor vi faktisk burde have lært at være fordomsfrie, åbne over for mulighederne,

undrende, men med en sund skepsis, søgende.

Nu møder vi altfor ofte fra dem, vi kalder vore modstandere, dette: *„Videnskaben har bevist . . .“* Jamen er denne udtalelse ikke ved at være en smule — gammeldags? Prøv engang at lave en opstilling, der viser, hvad videnskaben gennem tiderne har „bevist“, og ved siden af notere, hvor længe teorierne, „beviserne“ holdt stik — og hvor mange der stadig synes at gælde. Resultatet vil blive overraskende, tror jeg! Og ikke mindst i vor tid er mange gamle teorier faldet, og flere vil falde i de nærmeste år.

Betyder det så, at vi bør have mindre tillid til videnskabsmændene nu end før? Nej, slet ikke. Vi skal glæde os over, at mange af verdens førende videnskabsmænd med stor åbenhed går ind for nye teorier, for nye kombinationer mellem videnskabens forskellige grene. Alt sammen i åben erkendelse af, at de seneste tiders videnskabelige resultater har åbnet helt nye veje ud til et univers, som hidtil har syntes os ukendt og fjernt, men i dag ligesom er kommet os nærmere, kommer os mere ved end før, og som måske kommer til at betyde en radikal ændring i jordmenneskets hele livsholdning.

For nylig er på dansk udkommet en bog af den schweiziske professor i teoretsk fysik, *Walter Heitler.* Bogen hedder *„Mennesket og den naturvidenskabelige erkendelse“,* og den er absolut af så stor interesse for os UFO-folk, at den bør omtales i UFO-NYT, og hvis ikke andre har haft den samme tanke, vil jeg gerne „anmelde“ bogen i næste nummer.

I indledningen tegner Walter Heitler bl. a. et billede af vor tid, nævner vor høje levestandard, som på en måde eksisterer i skyggen af atomfaren og andre faremomenter, som truer den menneskelige eksistens, og han viser os, hvor nær vi er ved at blive „den trofast arbejdende robot, der ernæres sundt ad kemisk vej, ved hjælp af piller bringes i den ønskede tilstand og straks sover ind, udviser et hæmningsløst mod eller viljeløs lydighed, alt imens den holdes i godt humør takket være en fjernstyret fritidsbeskæftigelse.“

Når en moderne videnskabsmand tegner dette fremtidsperspektiv for Jordens mennesker som resultatet, vi i tigende hast nærmer os p. gr. af vort nuværende tekniske og videnskabelige arbejdsgrundlag, så er der grund til at standse op og besinde sig! — Mange tanker og spørgsmål dukker da op. Er videnskaben blevet „afsporet“ — og hvornår er det sket? — Er der nogen mulighed for en ændring til det bedre? — Er det mon en nærmere forståelse af universets gåder, der skal bringe os fornyelsen — og redningen? — Er der nogen, som bevidst arbejder på at hindre eller forsinke en „universel forståelse“?

Ja, der er spørgsmål nok at tage stilling til. — På genhør i næste nummer af UFO-NYT!

Vagn Dybkær

De lunkne er folk, som kender sandheden, men som kun gør den gældende så langt det passer med deres interesse; som derudover opgiver den.

Blaise Pascal.
(1623—62).

Litteratur,,,
Anmeldelse

(Ought to be translated).

Da en del af vore medlemmer har fået tilsendt et helt „Nyt UFO-program“ med titlen „Mark Age“, og da det må formodes at interessere vore læsere, vil vi ikke undlade at anmelde disse hæfter. Der findes nogle få på dansk, men ellers leveres de i smukt udstyr på flere af hovedsprogene, så vi kan konstatere, at der står en pengestærk organisation bagved, idet hæfterne er gratis.

Efter indholdet at dømme er det blandt andet gruppen omkring „Giant Rock“, der er impliceret, idet der optræder kendte navne som Gabriel Green, Carl Anderson, Henderson, New Zealand, m. fl. Et andet kendt navn er Gloria Lee, der dog har taget navneforandring til GLO-RIA, idet hun døde for nogle år siden og nu sender på telepatiske og elektromagnetiske stråler fra andre planer — planeter og rumskibe — hun får set sig noget omkring. Hun fortæller for øvrigt selv om sin død, at hun ved psykiske eksperimenter forlod sit jordiske hylster og bagefter kun havde valget mellem at blive sindssyg resten af tiden hernede eller for evigt forlade det jordiske hylster, hun valgte det sidste — selv om det alligevel synes som om det første også indtraf hinsidan — efter hendes „udsendelsers“ indhold at dømme.

De andre „sendere og meddelere“ fra hinsidan er også kapaciteter vi vil have svært ved at hamle op

med i UFO-NYT, for blot at nævne nogle navne i flæng Ashtar, Commanding Chief, Yolanda fra Solen, Jesus Kristus, Jomfru Maria, Sankt Peter, JW fra Jupiter m. fl.

Det ene af programmerne der beskæftiger sig med UFO'er og som fortæller os, at det hele faktisk er psykiske væsener eller væsener på andre planer og dimensioner, vi ikke kan nå med vore nuværende sanser, kaldes „Program Show-Man", det vidner om en vis form for humor hos bagmændene, der selv opfatter det som et Show til benefice for den letfængelige menneskehed.

Men skal vi forsøge at finde sammenhængen mellem „Mark Age" og hvad vi ellers kender til, så kan vi ved en granskning af Mark Age medarbejdere, de navne der optræder i „udsendelserne" etc. se, at der er en sammenhæng mellem Mark Age programmet, Mr. X i New Zealand, Frau Weindt i Tyskland, de mediale gengivelser fra Hamburg, Carl Anderson, Gabriel Green m. fl., så vi kan roligt gå ud fra at Mark Age er den største organisation af psykisk inspireret art, der nogen sinde er blevet sat i gang overfor UFO-forskningen, som vi kender den. At også „Psykisk Forum" her i landet er interesseret i „Mark Age" viser de seneste numrer af dette blad.

Som en udløber heraf har vi den såkaldte UFO-klub i Aggesborggade i København, hvis udsendte program fortæller, at den psykiske interesse derinde er i majoriteten. Som et kuriosum kan fortælles at både jeg selv og Ensio Slej står opført på programmet derindefra som foredragsholdere. Mit eget foredrag „fandt sted" den 9. januar og Ensio Slej's den 13. februar 1964. Jeg må nok hellere bede om et referat af vore foredrag, der efter bedste „UFO-klub" mønster må have været af psykisk art, idet mit jordiske legeme den 9. januar var til gruppemøde i Borup og Ensio Slejs den 13. februar befandt sig på Politigården, hvor han havde nattjeneste. Slej er som bekendt ansat i kriminalpolitiet. At hverken Slej eller jeg har modtaget nogen opfordring til foredrag derude behøver vel ikke at nævnes. Så for fremtiden skal man altså ikke fæstne for meget lid til de programmer „UFO-klubben" udsender.

Leif.

Anm.:
Hertil skal føjes et par ord, idet jeg fra mit internationale arbejde har fulgt „Mark Age" udviklingen fra dens fødsel, som var den første UFO-usandhed, til den nu er i fuldt flor på 7 (syv) sprog!

Det vil føre for vidt at redegøre for, hvordan den er vokset frem opslugende alle de, som ikke accepterer fysiske flyvende tallerkener eller fysisk liv uden for vor klode. Men den har alene derved en vigtig mission, den skaffer os af med alle sekterister! Synd? Næppe, den slags mennesker beder selv om at blive bedraget, og det skaber så dejligt klare linier!

Som et koriosum kan det nævnes, at det inden Glorias død klart skinnede igennem i „hendes" blad „Cosmon", at der var et lederskifte på vej.

Efter en tilpas opvarmning og tilvænning døde Gloria — ikke efter frit valg som anført ovenfor — men efter ordre!!!

En af Glorias venner — et medie — lod hende vide, at „rummenneskene" havde bedt hende fortælle Gloria, at hun ikke skulle spise mere — hun var et guddommeligt individ, som ikke behøvede mad!

Snart lå Gloria i sengen, og først da rygtet om den dødssyge nåede ud blandt *uindviede,* blev der tilkaldt en læge! Men det var for sent — Gloria døde — af underernæring — og hendes „venner" havde nu et sikkert middel til at styre de efterhånden tvivlende *betalende medlemmer!*

Gloria taler nu fra åndeverdenen, så nu kan enhver selv se, at en sådan eksisterer — det står selv i „Cosmon".

Here er et par små smagsprøver på pudsigheder — som guderne må sig forbarme — voksne mennesker sluger råt! Nå, det er vel udviklingens lov, hvor alle roller skal spilles — også narrens:

Kære kosmonitter -

... I de måneder der er gået siden Glorias død, er vi løbet ind i mange problemer og vanskeligheder i forbindelse med „Cosmons" drift, og de må nu diskuteres åbent. ...

... Siden Gloria forlod os fysisk, er hun dukket op overalt, hvor hun vidste man kunne „modtage" hende. Mange har undret sig over, hvordan hun kan være så mange steder på én gang. På sin vis kan det synes mærkeligt, jeg er dog overbevist om, at der findes en acceptabel forklaring. (Den gives dog ikke, red.) ...

... Vi er alle taknemmelige — på begge sider af livet — over at kunne meddele jer, at vi nu er flyttet ...

... Gloria føler stærk modvilje imod rygning, så

vi beder jer undlade at ryge, når I er her i vore bygninger ...

... Jeg har udvalgt visse mennesker, inden jeg forlod det fysiske plan, men også efter, og disse mennesker vil blive sat i gang af Barbara til sin tid, når jeg giver hende besked ...

... Det nytter ikke noget at argumentere imod hende, for jeg står bag hende ...

... Barbara vil altså repræsentere mig og hun vil vide, hvem hun skal tro, og hvad hun skal acceptere ...

... Jeg vil gerne fortælle jer, at jeg elsker jer alle, og at jeg er hos jer i kærlighed, og at jeg skal blive hos jer i kærlighed og i harmoni med vor Faders plan, og jeg anmoder om jeres ærlighed og gaver og jeres hjælp på alle måder, for på nuværende tidspunkt er vor organisation involveret i mange ting, som er blevet vigtige. Men jeg vil også fortælle jer, at „Cosmon" snart vil være i stand til at oprette et center, som vil være meget stærkt. Dette bliver i den nærmeste fremtid. I øjeblikket nærmer vi os dette punkt, og vi beder derfor om hjælp. Så vent ikke, hvis du føler, at du bør være generøs, for vi kan virkelig bruge midlerne og den anden hjælp, som du måtte være i stand til at give os nu.

Der er et par ting mere, som jeg skal meddele jer gennem min spalte „ LEE WARD", men det vil alt sammen handle om det kommende emne.

I lys og kærlighed,
din søster i kærlighed
Gloria Lee.

Det skulle være unødvendigt at sige, at SUFOI tager 100 pct. afstand fra en sådan virksomhed og fra enhver organisation eller person, som gennem støtte eller samarbejde støtter de bestræbelser, som går ud på, at vildlede masserne om sandheden bag de flyvende tallerkener!

George Adamski står øverst på disse menneskers sorte liste, fordi han uden at rødme afslører deres virksomhed, hvor han kommer frem. Og man frygter ham, fordi han har beviserne!

Vær på vagt! De vil muligvis få tilsendt andet end UFO-NYT — måske endog „fra SUFOI". Men er det ikke annonceret gennem UFO-NYT, er det ikke fra SUFOI! Er De i tvivl, så spørg i Sunds! Returner materialerne — De har ikke brug for dem — tværtimod! Tak. *H.C.*

LITTERATUR LISTE

DANSK:

Allingham:

Rumskib fra en fremmed planet 16,00

Adamski:

Flyvende tallerkener er landet (norsk) ... 16,00
Ombord i rumskibene 18,00
De fremmede rumskibe og vor fremtid ... 19,75
Rummennesker (dublikeret) 2,00
Saturnturen I (dublikeret) 2,50
Kosmisk filosofi (nyudkommet) 22,00

Williamson:

Den glemte vej til planeterne 39,50

SUFOI:

UFO-NYT 1960 5,00
UFO-NYT 1961 10,00
UFO-NYT 1962 ÷ november 10,00
UFO-NYT 1963 (næsten udsolgt) pr. nr. 2,00
Kongresberetningen 1963 8,50

ENGELSK:

Adamski:

Cosmic Philosophy 35,00
Questions + Answers (kuriositet)
begrænset oplag 5,00

Homet:

Sons of the sun (meget fin) 37,50
On the trail of the sun gods (udk. snart) ????

Michel:

The truth about flying saucers 26,75
Flying saucers and the straight -
line mystery 35,00

Jessup:

The Expanding case for UFO 26,75

Alle ovennævnte bøger haves på lager og kan leveres omgående. Til de anførte priser kommer eventuelt opkrævningsgebyr.

SUFOI kan endvidere levere alle andre ikke udgåede udenlandske UFO-bøger, men vi må regne med ca. 6 ugers leveringstid. Prisen på udenlandske UFO-bøger — som altid er indbundet — ligger omkring de 30,00 kr. Send os Deres bestilling - mange af bøgerne er snart udsolgt!

SUFOI:

Den i sidste nummer annoncerede engelske bog fra SUFOI foreligger i løbet af ca. 14 dage. Prisen er 28,00 — glæd Dem selv — støt os — bestil nu!!!

Det væsentlige er ikke det at lære, men at tilegne sig det, man lærer. Paul Valery.

Diverse...

»Moralske penge«

Igennem årene har jeg tit og ofte haft lyst til at skrive om et eller andet her i vort blad, noget som i tilknytning til UFO-arbejdet har ligget mig på sinde, men det var næsten altid sådan, at der netop *blev* behandlet et lignende emne, som man selv vilde have skrevet lidt om, og sikkert bedre end jeg kunne gøre det, — imidlertid viser det, at de samme tanker kan være til stede hos flere af os på samme tid, men nu vover jeg altså forsøget denne gang, dog uden at være skuffet, hvis én eller anden også skulle have fundet samme emne egnet til kombination med den etiske og moralske side af UFO-forskningen. — Jeg vedlægger her en lille artikel udklippet af „J.A.K. Bladet".

Citat: *Flyvende Tallerken.*

Nairobi, lørdag (RB.-AFP.)...

En flyvende tallerken, der var tre gange så stor som en fuldmåne, er blevet iagttaget over det nordlige Kenya. — Fænomenet blev iagttaget af tre europæere og adskillige afrikanere, der oplyste at de kunne se den lysende genstand i fem minutter. — Det lokale meteorologiske institut har ikke været i stand til at give nogen forklaring på observationen, og politiet har indført foreteelsen under „uforklarlige observationer".

(Middelfart Venstreblad, 3. nov. 62).

Kommentad i *„J.A.K. Bladet"* af 8. december 62: — Det er mærkeligt nok, men gang på gang dukker fænomenet op. Og selv videnskaben tør jo ikke benægte muligheden. Faste benægtere er derimod vistnok militærvæsenet. Det forøger vel nærmest troen på, at der virkelig foregår mystiske ting i det himmelrum, der jo også nu er genstand for interesse fra „jordmenneskers" side. — Citat slut. —!

Det kan man vist uden overdrivelse kalde *positivitet,* at et ugeskrift som „J.A.K Bladet" *tør* komme med en sådan udtalelse overhovedet; det læses dog af mange mennesker, hvoraf en del sikkert aldrig har hørt om UFO-problemet; — men hvorfor nu denne ganske åbenbare *positivitet* overfor emnet? — ja, det er jo netop det interessante, — *mon* det kunne tænkes, at man inden for J.A.K.-sagen har de samme vanskeligheder at strides med, som vi har og har haft i UFO-sagen igennem årene? — Personlig må jeg svare et klart *„Ja"*, fordi jeg har studeret symptomerne inden for begge felter, og lad mig straks slå helt fast: J.A.K.-sagen er som UFO-sagen ganske *neutral,* er ikke *politiisk,* ikke *sekterisk;* men *udelukkende* interesseret i oplysning til den brede befolkning om økonomisk frigørelse fra det gamle rentesystems udplyndring af masserne. — Når hver enkelt menneske bliver fuldstændig oplyst om rentesystemets ødelæggende virkning i samfundet, ja, da opstår der *naturlige tankeændringer* hos mennesket, som en vigtig og nødvendig begyndelse til større forståelse af livet og os selv. — Men hvad *betyder* da disse initialer: *J.A.K.?* — Bogstaverne står for *Jord, Arbejde,* (=) *Kapital.* — *Jord* i udvidet betydning, *råstoffer* o. lign. vil, når de kommer i forbindelse med *Arbejde,* danne den *virkelige Kapital,* ikke at forveksle med *pengene,* som af samfundet skabes og betales, til at være *omsætningsmiddel* for førnævnte Kapital (= produktet); — men desværre er pengene blevet et *mål* og ikke et *middel,* og virker på *denne* måde, og „takket" være renteuvæsenet, forarmer det samfundet mere og mere, og landets statsgæld er kæmpemilliardbeløb, hvortil vi hos højfinansen låner *nye* summer for, ikke at afvikle gælden, — næh — til at betale *renterne* af den gamle gæld. — Rentesystemet er den ganske direkte årsag til vor krones ringe værdi *(i dag ca. 17 øre).* — Det fandt en dansk mand ud af for mange år siden; — det var den nu snart 85-årige landinspektør *K. E. Kristiansen, Middelfart,* og han startede i 1931 J.A.K.-sagen, og meget vand er løbet i stranden siden da, og mange renter betalt; dog er bremsen begyndt at virke, og landinspektøren kan se tilbage på et liv i retskaffenhedens tjeneste, fra en lille beskeden start i 1931, til oprettelsen af J.A.K. Landsbanken i Middelfart, der i dag omsætter *20 millioner* kr. årligt, og yder *rentefri* lån, bl. a. til ca. tusind danske ejendomme over hele landet, helt eller delvis rentefri finansieret gennem J.A.K. banken; dog her at komme nærmere

ind på bankens mange funktioner er temmelig meget; men jeg skal i det følgende forklare hovedtanken i J.A.K.-sagen i korte træk. — Der findes desværre mennesker, som ikke kan begribe, at penge *uden* renter er de allerbedste, fordi de er *reelle* og har alle betingelser for at være et *neutralt* omsætningsmiddel; — Hvad vil et neutralt omsætningsmiddel sige? Det vil sige et omsætningsmiddel, der ikke *æder* de værdier det omsætter, et omsætningsmiddel, der ikke *udtyndes* ved at *fjerne* værdier fra det samfund, hvori de har deres reelle dækning. — Ja, det lyder godt nok, men hvorledes når vi, at få et sådant neutralt omsætningsmiddel. Hvis man virkelig ønsker at kunne besvare dette spørgsmål, må man bruge sin tanke. Ikke til unyttig spekulation på hvorledes man nu bedst kan *kæle* for et eller andet dogme, en eller anden særinteresse, som andre har hængt ind i ens hjerne, for at snylte på ens dumhed, eller for at man kan kæle for sin „Viden", når der er lejlighed til at vise den. — Der er derimod noget som hedder *erkendelsens glæde!* Det er en glæde, der er så stor og rig, men den er *kun* tilgængelig for dem, der er parat til for en stund at opgive deres egne teorier, for at åbne sig for nye tanker, for enten at vise dem bort, når man opdager de er forkerte, eller tage dem ind, og til gengæld opleve glæden ved at *gennemskue* et problem! — Hvis en mand i Kredit- eller Hypotekforening låner *10.000 kr.* til en kurs af 80, må han tage *12.500 kr.* hjem som virkelig lån, der betales 4,5 pct. i rente og 5 pct. i årlig ydelse over en 60-årig periode. — Kustabet er på *2.500 kr.* plus renten *25.000 kr* + 10.000 kr., der var det anmodede lån, i alt kommer han til at betale *37.500 kr.* for et lån på 10.000 kr.!

Omkostningerne var altså *27.500 kr.* for at låne *10.000 kr.!* — Kan manden klare sine forpligtelser overfor långiveren er „alt i orden", i modsat fald er denne der som en mis; men *hvad* er det egentlig der sker? — Da låntageren ikke må fabrikere pengene *selv* til at betale med, må han altså *producere* mere (arbejde mere), men disse produkter (arbejder) bliver derved fjernet fra samfundets *fællesbeholdning*, over i långiverens, i forvejen bugnende, kasse i form af *renter,* og disse renter bliver af låntageren lagt på produktet (arbejdet), som samfundet skal købe. — Långiveren sender rentekronen ud som *nye lån,* med nye *større byrder,* og „fabrikerer" penge helt sideløbende med de penge, *Nationalbanken* sender ud som omsætningsmiddel! — Hvad er resultatet? — en *dødssyg* krone, der cirkulerer i omsætningen sammen med den fra Nationalbanken udstedte *sunde* krone, *men de ligner hinanden indtil ukendelighed!* — „Forestillingen" på Børsen, — hvor det for spekulanten drejer sig om retten til at *købe* obligationen på de 37.500 kr., ÷ en lille administration så billig som mulig, og hvor panteoblgationen er den *fineste* sikkerhed der kan fås!

— alligevel må denne sikkerhed *vige* for en mønt hvis værdi er *mere* end tvivlsom. Er dette et system, der kan godtages af et samfund, der sætter pris på *retskaffenhed?* — „Kurstabet", som vi ser her forsvinder *tilsyneladende (for låntageren)* i den blå luft; men de havner dog sluttelig i profitmagernes lommer! — Er dette retskaffenhed? — Det spurgte *landinspektør Kristiansen* også sig selv om for 33 år siden; men han har nu tværtimod bevidst i alle disse år, at en *kreds af borgere* udmærket kan financiere sig selv, ved at give afkald på en *lille indlånsrentei i få år,* imod at spare *høj udlånsrente i mange år.* — Men hvorfor kan samfundet så ikke? —, fordi den brede befolkningsgruppe er uoplyst *endnu* på dette så vigtige område; — det gamle system har vi jo fået indbanket gennem hele vor opdragelse, og vi er fast forankrede i troen på, at det ikke *kan* være anderledes. Derfor arbejder man i disse kredse, hvor økonomisk frigørelse er målet, *ikke på politisk eller sekterisk plan,* men ud fra det naturprincip, at praksis er den bedste læremester, og mennesker, der *virkelig* forstår uselviskhedens lov, vil naturligt finde deres moralske ståsted. — Disse mennesker er jo også *helt* klar over, at ad politisk vej nåes der intet varigt effektivt, og drives disse idealer som *sekterisme* ender man i *fanatisme,* derimod kan man ved at praktisere ren uselviskhed i hverdagen, *netop på det økonomiske område,* fremelske en positiv tankeændring hos den enkelte, for det må stå helt klart: Fjern den økonomiske utryghed, der hersker overalt i vor verden, og vi rykker op i en højere klasse i moral og etik: Livsmeningen bliver forståelig, da selve livet følgelig ikke mere er en *handelsvare,* men en *guddommelig* tilskikkelse, som vi desværre ikke sanser på vort nuværende udviklingstrin, men begyndelsen; — ja, den ligger også her hos *os selv.* — Har vi UFO-folk ikke hørt disse strofer før? Jo vi genkender dem utvivlsomt, men har vi nogen sinde tænkt over, at det vel nok er *det økonomiske djævlespil,* der har drevet os ud, hvor vi nu står, måske ved den yderste grænse? — Og har vi nogen sinde tænkt over, *hvad* økonomisk frigørelse

kunne betyde for os? — Køb og salg — de to kontraster i vort liv; hvad har du at sælge, hvad kan du købe for det salget indbringer? — Hvad er al handel baseret på: *Overpris!* Hvad er al arbejdsløn baseret på: *Underpris!* — Atter to kontraster, der gennemsyrer vor hverdag, og ofte resulterer i arbejdskampe og stridigheder, der igen hemmer samfundets naturlige udvikling. — Med måde er alting godt, således også med modsætninger og kontraster; *men når disse forhold i overdreven grad benyttes til udbygning af masserne,* vil overdrivelsen *i sig selv* bære de dårlige resultater, som vi har været vidner til de sidste år, jeg tænker her på kerneenergiens destruktive anvendelse. — Vi har nu set, hvorledes rentesystemets ødelæggende virkning for samfundets trivsel arbejder, — vi har set hvorledes politikernes håbløse kamp altid ender i *inflation,* ja, inflation hos de spekulerende og velhavende, men *knugende deflation* hos det arbejdende samfunds stadigvæk mere og mere værdiløse omsætnings- og lønningsmidler. — Hvor er det viseligt, når man ser loven: Benyt den frie vilje til egoistiske og næsteretskrænkende udbytning, men stå selv til sidst som den fattigste af de fattige, de mest magtløse og mest bedragne, så vist som det værste, der kan times mennesker, er at miste sandhedens og rettens klarende tanke. — — — Ja, snakken her var jo egentlig temmelig deprimerende, dog, vi må jo indrømme, at det er kendsgerninger, hvor nødig vi vil; men er der da lyspunkter ih-ja! — De *universelle* tanker, der ligger til grund for J.A.K. ideen hvor man praktiserer *selvfinanciering* daglig, er i hvert fald ét af lyspunkterne, og ideen breder sig som ringe i vandet, efterhånden som det går op for hver enkelt, at det gamle systems renteudplyndring er som kejserens nye klæder, og fremgangsmåden er kort og godt: Ved at lade sine penge, som lønmodtager eller forretningsdrivende, gå over bankens checkkontoafdeling, kan med et *gennemsnitsindeståede* beløb, dannes basis for *rentefrit lån* (der betales kun for udført administration) (arbejde), eller man kan indskyde et beløb i bankens anden afdeling den *langfristede afdeling* hvor administrationsbidrag f. t. er 1,5 pct. p. a. af restbeløbet, og hvor lånebeløbets *størrelse* afhænger af den *indestående tid* og et fordelingstal; er egnet til *større* lån og udgiften er *kun ca. 1/10* af udgifterne ved lån fra de gængse kanaler; i stedet for at betale renter *afdrager* man det lånte beløb; de *mange* kan spare renterne til *de få,* ved at financiere *sig selv* med sine *egne penge.* Banken driver dog også *alm bankvirksomhed* med ind- og udlånsrente efter gældende sats, men hovedvægten er lagt efter ovennævnte princip. Målet for J.A.K.'s virke er oprettelse af en *samfundsbank,* hvor handel, industri, håndværk og borgere, kort sagt alle kan låne penge til investering og *uden renter,* hvor resultatet vil blive en *sund* købedygtig krone, billiggørelse af livsfornødenhederne, og vi når et stadium, hvor al udbud og al efterspørgsel vil komme nær ligevægtstillingen, og det åndelige mørke vi roder rundt i vil endelig kunne oplyses, *det materielle begær slukkes,* til fordel for højere interesser, der passer bedre med den tekniske udvikling vi har. — Nogle vil måske sige: *Utopi,* — andre gennemskuer det med det samme som den eneste farbare vej, og her kan vi i al fald få det bevis, vi så tit har ønsket os i andre forbindelser. Beviset er som nævnt, Lånebanken i Middelfart, der fra et lille *sart „tankefrø",* er vokset op til en blomstrende virksomhed, først og fremmest til hjælp for de mennesker, der benytter sig af banken, men også som et eksempel til efterfølgelse, og i hvert fald fritaget for *profitmagere* og *kuponartister.* — Men tro endelig ikke, at J.A.K.-sagen ikke har mærket *vore* gamle kendinge fra *tavshedsgruppen,* de har også været her og kommer stadig, men takket være demokratimedaljens forside, har man nok kunnet *hemme* ideens udbredelse, men *standse* den, aldrig! Ting af betydning for menneskehedens fremgang *bliver* startet når den kosmiske ordensfølge er til stede, hverken før eller senere, og *hvad enten det synes godt eller mindre godt,* — kun vil jeg til slut ønske og håbe, at en eller anden inden for vor sag har indset nødvendigheden af økonomisk frigørelse, for på denne måde *kan* en begyndelse til fuld forståelse også gøres.

V. Haakonson.

Bibliotekerne

Pas på vore bibliotekers økonomi. Husk, at der er udgifter til porto foruden lånegebyret. Send venligst fremtidigt dækning for portoudgifterne. Beløbet bliver så 2,50 kr. alt i alt. Tak. Vedlæg også porto når De blot beder om oplysninger.

Forskningsformer

For nogle årtier siden meddelte en svensk forsker i et botanisk tidsskrift resultaterne af sit arbejde med nogle upåagtede skimmelsvampe. Hans undersøgelser havde ikke haft skygge af praktisk sigte, og havde en lægmand spurgt ham, hvad hans årelange slid egentlig skulle gøre godt for, måtte han have svaret, at det blot burde ses som et udtryk for ønsket om at udvide den menneskelige erkendelse.

10 mod 1 på, at vor tænkte lægmand ville have modtaget dette svar med en hovedrysten og åbenlys vantro. Havde et voksent menneske virkelig brugt tid, kræfter og penge på at beskæftige sig med noget så inderlig ligegyldigt og nytteløst? Måtte man ikke hellere se at få jaget hr. forskeren ud på grøftegraveri?

Men lad os forestille os, at lægmanden i slutningen af fyrrerne blev ramt af en dobbeltsidet lungebetændelse, og at hans liv blev reddet ved hjælp af det nyligt fremkomne penicillin. Så havde han måttet takke sin skaber for, at Sir *Alexander Fleming* havde opdaget penicillinvirkningen, og mon han ikke ville have revideret sin opfattelse af den svenske svampeforsker, hvis han havde fået at vide, at Sir Alexander Fleming i sit epokegørende forskningsarbejde havde fundet en såre værdifuld hjælp i svenskerens skimmelsvampe-beskrivelser?

Dr. *Mandahl-Barth,* som De kunne læse om i B.T. i går, havde studeret snegle i årevis, før WHO bad ham om hjælp, et studium, der har fået mange til at mumle om tåbeligt spild af tid og energi — højt nok til, at den 53-årige forsker ikke kunne undgå at høre det. Men endnu engang har det vist sig, hvor vældige perspektiver der kan ligge gemt i en forskning, som udadtil kan syne som et goldt pusleri for gråsprængte lærde med appetit på videnskabelige petitesser.

Man må ønske Mandahl-Barth lykke til med det fortsatte arbejde blandt myriader af afrikanske snegle. Millioners liv kan afhænge af, om det krones med held.

Og vi må ønske os selv til lykke med, at vi også herhjemme har forskere, der trods vanskelige arbejdsforhold og ofte alt for trægt løbende hjælpekilder ofrer deres fritid år ud og år ind, for at udbygge deres viden til gavn for lidende mennesker.

Ovenstående leder i B.T. den 2. november 1963 henleder opmærksomheden på, hvor stor betydning såkaldte utraditionelle forskere mange gange har haft for menneskeheden.

I de fleste tilfælde får de vel lov at forblive i upåagtethed, fordi deres interesser ligger udenfor de anerkendte videnskabers interessesfære, hvis endda de ikke ligefrem bliver modarbejdet og latterliggjort på grund af deres utraditionelle forskning, fordi den i mange tilfælde ofte går imod det, som nu engang er vedtaget og anerkendt.

Dr. Mandahl-Barth, som lederen her omtaler, har vel nok været mere heldig end de fleste, der forsker på eget initiativ, idet hans fritidsinteresse — at forske snegle — har medført, at WHO (Verdens Sundheds Organisation) allerede i 1950 blev interesseret i hans snegleforskning, hvilket har medført, at forskellige institutioner og private har ydet betydelige bidrag, således at der nu kan opføres et forsknings-laboratorium i tilknytning til Danmarks Akvarium, hvor Dr. Mandahl-Barth er ansat som inspektør.

Projektet med opførelse af forsknings-laboratoriet, som primært vil få til opgave at være medvirkende til bekæmpelse mod en af tropernes værste svøber, bilharziosen, var dog nær gået i vasken på grund af, at fredningsmyndighederne ikke kunne dispensere fra nogle latterlige bestemmelser, hvor 7 (syv) forkrøblede egetræer måtte fældes. Det er unægtelig også en vanskelig beslutning, når man tager i betragtning, at laboratoriets formål skulle være at bekæmpe en frygtelig sygdom, som 150—200 millioner mennesker er angrebet af. Sagen blev ordnet, og man nøjedes dennegang med at forsinke projektet i mange måneder.

Den omstændighed, at en så besynderlig forskningsgren, som snegleforskning for almindeligt dødelige synes at være, har vakt så stor opmærksomhed, skyldes, at man indenfor WHO i adskillige år har været klar over, at visse sneglearter fungerer som værtsdyr for indvoldsorme, der forårsager den frygtelige sygdom, bilharziose, som har været kendt, især i troperne, igennem årtusinder — og som i dag raser med så stor heftighed, at sund-

hedsmyndighederne, bl. a. i Ægypten, er på nippet til at fortvivle.

De frygtede indvoldsormes æg kommer med menneskets udtømmelser i vandet. Når larverne er klækket, borer de sig ind i eksemplarer af visse sneglearter, og her vokser de op og formerer sig. En enkelt snegl kan være grobund for op til 12.000 individer. En skønne dag baner hærskarer af nye larver sig ud af deres værtsdyr, og derefter har de kun et mål: at bore sig ind gennem huden på de mennesker, aber og enkelte andre pattedyr, der går ud i vandet for at bade, vaske sig eller drikke.

Seks uger senere er de nået så vidt, at de kan begynde at lægge æg, og patienten får kvalme, svimmelhedsanfald, hovedpine, høj feber og blod i urin og afføring. I syv år kan indvoldsormene leve i organismen, og selv om den angrebne skulle være så heldig at slippe af med dem, vil han udsætte sig for fornyede angreb, hver gang han færdes i bilharzia-inficeret vand.

Dr. Mandahl-Barth har under sin årelange fritidsforskning fundet frem til en snegleart, som efter al sandsynlighed vil kunne benyttes i kampen mod de sygdomsbærende snegle. Denne snegl, som lever ret udbredt fra Kenya til Sydafrika, er aldrig fundet i inficeret tilstand, og det har vist sig umuligt at inficere den eksperimentalt. Yderligere har Dr. Mandahl-Barth ved akvarieforsøg fundet ud af, at denne snegl, som er meget hurtig til at formere sig, i løbet af relativ kort tid er i stand til at fortrænge en bestand af sygdomsbærende snegle. Hvis den også kan gøre det i naturen, når den bliver fremelsket, hvilket Dr. Mandahl-Barth formoder, er der god grund til at tro, der her er fundet et effektivt middel til kampen mod bilharziosen.

Det er ikke mindst interessant, at der her — i giftbekæmpelsens tidsalder — er tale om at tage naturens egne midler til hjælp. Sammen med en oplæring til større hygiejne, og ved en forbedring af levestandarden i udviklingslandene, i forbindelse med at skabe gode livsbetingelser for en art af naturens små hjælpere, skulle der være store muligheder for — relativt hurtigt — og uden større økonomiske investeringer, at bekæmpe endnu en af menneskehedens største plager.

Ja, men det har da intet med UFO-sagen at gøre! Nej, sådan set ikke, men det har noget at gøre med menneskehedens ve og vel — og uden den taget i betragtning vil der heller ikke være nogen UFO-sag af reel værdi. Uden fremskridt i menneskets udvikling på Jorden, vil der ganske givet ikke være nogen mulighed for en tilnærmelse til højere civilisationer i andre verdener.

A.H.

„Handy"

I Jyllands-Posten, søndag den 16. februar 1964, kunne man læse et udmærket indlæg imod hr. „Handy", som jo efterhånden ser sekterister overalt. Det var en fornøjelse at se, hvordan hr. stud. scient. Fl. Ahrenkiel, fagligt og præcist manede det spøgelse i jorden, som „Handy" søger at holde liv i. Og, hvor er det sandt, at hr. „Handy" i stedet for, hvis viljen var til stede, kunne gøre en positiv og gavnlig naturvidenskabelig indsats ved at fortælle om de store opsigtsvækkende oplysninger, som UFO-NYT er så rigt på. Hvad med artiklen af Aime Michel? Hvad med rumplatformen? Hvad med observationerne fra Skandinavien blot for at nævne noget af „sensationsstoffet". Men sagen er nok den, at „Handy" ikke tør, det er trods alt lettere at latterliggøre end at være saglig . . . når det drejer sig om UFO-sagen!

Lad os få flere af den slags indlæg, hver gang journalister behandler SUFOI uretfærdigt — så kan det være, at de efterhånden finder ud af, at de ikke bør arbejde usagligt og selvbestaltet — til skade for læsernes sande indtryk af SUFOI og det skandinaviske UFO-arbejde.

H.C.

Sandheden er altid det stærkeste argument.
Sofokles.

Ny astronaut-chef

Oberstløjtnant Andrian Nikolajev har overtaget posten som chef for de sovjetiske rumpiloter efter verdens første rum-mand, Juri Gagarin.

Gagarin er blevet forfremmet, men hærens blad, Røde Stjerne, der meddeler chefskiftet, oplyser intet om Gagarins nye arbejdsområde.

Nikolajev er gift med verdens første kvindelige „kosmonette", Valentina Teresjova, der venter sit første barn. (Reuter).

Lidt fra udklipscentralen

Raketekspert død

Professor Eugen Sänger, en af verdens kendteste raketvidenskabsmænd, døde i dag i Vestberlin. Han faldt død om under et foredragsmøde på Vestberlins tekniske Højskole.

Professor Eugen Sänger, der blev 58 år, var på grund af sine banebrydende videnskabelige arbejder om luftfart og rumteknik højt anskrevet i den internationale fagverden.

Den 1. marts 1963 overtog han en nyoprettet lærestol i aeroteknik ved Berlins tekniske Højskole.

Hele verdens opmærksomhed samledes om professor Sänger da det i efteråret 1961 kom frem, at de raketter, som en stolt præsident Nasser præsenterede ved en militærparade i Cairo den 27. juli, var delvis konstrueret af den tyske raketekspert.

Sänger blev tvunget til at tage sin afsked fra Raketforskningslaboratoriet i september 1961. Sidste år blev professoren dog tilbudt den nye lærestol ved Berlins tekniske Højskole, hvor han var i gang med en række forelæsninger om rumfartsteknikkens Elementer.

USA har opsendt sin anden atomdrevne satellit, og forsøget har været vellykket, oplyser den amerikanske atomenergikommission.

Berl. Tidn., 8.12.63.

Paven og U Thant korresponderer

Pave Paul VI appellerte 6. januar fra Jerusalem i et budskap til generalsekretær U Thant om at alle myndigheter som har ansvaret for verdens folk, må gjøre alt, hvad de kan for å skape fred — fred i sannhet, rettferdighet, frihet og nestekjærlighet. I et svar 7. januar hilste U Thant denne fredsappell velkommen og tilføyde at „ettersom fredens bevarelse er FN's viktigste mål, kan jeg forsikre Dem om at vi slutter oss til Deres Hellighets appell og uttrykker et inderlig håp om at alle mennesker vil forene sine krefter for å fjerne alle tenkelige misforståelser i en uopphørlig søken etter verdensfred."

Månens egen skyld

Elektrisk felt hindrede TV-kameraerne i Ranger 6 i at starte

Den australske videnskabsmand, professor Victor Albert Bailey har fremsat en teori om, at det var Månen selv, der forhindrede den amerikanske TV-satellit Range-6 i at tage TV-billeder før landingen forleden.

Ranger-6 ramte efter 65 timers flugt fra Cape Kennedy næsten det forud beregnede sted i „Stilhedens hav", men til amerikanernes umådelige skuffelse lykkedes det ikke at sætte nogle af satellittens TV-kameraer i funktion ved hjælp af radioimpulser. De amerikanske teknikere har ikke været i stand til at påpege årsagen til denne svigten.

Nu har professor Bailey nævnt den mulighed, at der omkring Månen findes et elektrisk ladet felt, som kan have hindret radiosignalerne i at koble de seks TV-apparater til.

Månen er mellem fem og syv gange mere radioaktiv end tidligere antaget, erklærer en sovjetisk videnskabsmand. Denne omstændighed må tages i betragtning ved raketskud mod jorddrabanten.

For første gang i 25 år er der blevet opdaget en ny radioaktiv partikel. Den har straks fået navnet »Silicon 25«.

Opdagelsen er gjort af fysikerne D. Barton og R. McPherson på det canadiske McGill-universitet, hvor man i 1899 også opdagede de radioaktive partikler Alfa og Betal. *Berl. Tidn., 8.12.63.*

USA vil i 1966 opsende fem satelliter, som skal kredse rundt om Månen for at tage nærbilleder af overfladen som forberedelse til den første amerikaners landgang, sandsynligvis i årene 1967—70, oplyste vicedirektøren for den amerikanske rumfartsledelse Robert Seamans i dag.

Det nye amerikanske Måne-satellitprogram skal virkeliggøres med de kraftige »Atlas-Agena«-raketter. *Berl. Tidn., 29.9.63.*

Vore interkontinentale raketter er ikke pålidelige, og jeg vil muligvis blive forstødt til helvede for at have sagt dette.

Senator Barry Goldwater.

Russerne klar

Vil kunne oversætte et eventuelt Marssprog med elektronhjerne på ca. et døgn

Sovjetrussiske videnskabsmænd vil kunne oversætte Mars-sproget i løbet af 24 timer, hvis bare Mars-beboerne er samarbejdsvillige, oplyser chefen for det matematisk-sprogvidenskabelige institut under det sovjetiske videnskabernes akademi, professor Andrejev.

I en tale i Leningrad erklærede professoren: „Hvis jeg får fat i 1000 sider skriftsprog fra en anden planet, og skriften består af tydeligt definerbare tegn, så er jeg rede til at finde tilstrækkeligt mange oplysninger om sprogets karakteristik til at forstå tekstens mening“.

Professor Andrejev oplyser, at han vil anvende elektronhjerne og to matematisk-sprogvidenskabelige systemer til oversættelsen. Systemerne er „sandsynlighedssystemet“ og det „teoretiske multiplikationssystem“. Det første analyserer sproget ud fra den procentvise fordeling af kombinationer af to, tre eller flere tegn, og det andet bygger på muligheden for kombinationer af ord.

De Forenede Staters nye præsidens, Lyndon B. Johnson, sluttede sig i aftes til Kennedys forslag om, at USA og Sovjetunionen i fællesskab skulle gøre en ekspedition til Månen. Den sovjetiske chefdelegerede ved FN, Nicolaj Fedorenko, lovede, at hans regering ikke ville sky nogen anstrengelse for fredeligt samarbejde i rummet.

Helsingør Dagblad, 3.12.63.

FN's politiske hovedkomite har med akklamation vedtaget en lov, der fastslår, at udforskning af det ydre rum kun bør finde sted, når den er til gode for menneskeheden.

Loven er udformet i den 28 nationers rumforskningskomite under et voldsomt tovtrækkeri mellem USA og Sovjetunionen. Den kræver nu kun generalforsamlingens billigelse for at være vedtaget.

Berl. Tidn., 8.12.63.

Farer på havet man hen, ej sind, men kun himmel man skifter.

Seneca.

Forbundskansler Ludwig Erhard har advaret det tyske folk mod at jage efter penge og popularitet. — Det er på tide, at de åndelige værdier igen indtager den plads, der tilkommer dem. I de sidste år er det materielle element bleve fremherskende, sagde Erhard, der talte på et møde i Bonn.

Forbundskansleren kritiserede de politiske partier, fordi de i alt for høj grad lod sig dirigere af interessegrupper.

— Det kan man ikke kalde politik, sagde kansleren. I politik må man ikke skele til højre eller venstre, men hele tiden skue lige ud i fremtiden. Jeg er ingen troldmand, men jeg lader mig lede af min samvittighed og mit ansvar.

Berl. Tidn. 8.12.63.

Fysikeren Vsevolov Troitsky oplyste i et radiointerview, at han var kommet til dette resultat ved hjælp af radiobølger med forskellig intensitet.

Han har desuden konstateret, at Månen i en dybde af 50—70 kilometer har en temperatur på mindst 1000 grader Celsius, mens der på overfladen hersker 40 graders kulde.

Berl. Tidn., 3.3.63.

Trods tilbageslag, der iblandt forsinkelse, er USA langt fremme med planerne om en Måne-rejse. Lederen af rum-administrationens planlægningsafdeling, Addison Rothrock, oplyser, at de flyvninger, hvormed Måne-rejsen skal forberedes, vil komme til at spænde over 1300 ture omkring Jorden, dels med tomandsskibe, dels med måneskibet »Apollo«.

Astronauterne skal herunder ikke blot foretage sammenkobling af rumskibe, men selv forlade deres kabiner og skifte fra det ene fartøj til det andet i vægtløs tilstand.

Berl. Tidn. 15.9.63.

Kongres

SUFOI's kontaktudvalg har besluttet, at der *ikke* skal afholdes kongres i 1964. Til gengæld kan De glæde Dem til den kongres der planlægges afholdt i 1965.

Det er muligt, at en landing på Månen ikke opnås før i slutningen af dette århundrede, men begivenhederne kan jo ofte tage fart, selv om de nu synes så langt borte. De første pionerer var i det mindste på det rigtige spor, og det har derfor sin interesse at gengive det reviderede fremtidige udkast, som Arthur Clarke gav i september 62, og som lyder:

Den første flyvning omkring Månen vil ske i 1967.

Den første landing af mennesker på Månen vil blive mellem 1972 og 1976, skønt der er en chance for, at det bliver tidligere, måske endog i 1968.

En Måne-base vil blive opført i 1975.

(A.H. Småpluk).

Pilot jager UFO

En pilot fra US-ANG (Air National Guard), hvis navn ikke må nævnes, fordi han endnu er aktiv i hæren, har meddelt NICAP nedennævnte tildragelse.

Begivenheden fandt sted for tre år siden og er — så vidt NICAP bekendt — aldrig blevet publiceret af USAF. Piloten fløj en B-27 jetbomber over Cinninnati, da han pludselig i en kurve så et ejendommeligt flyvende objekt. Objektet syntes at befinde sig i en højde af ca. 7.500 m, og afstanden fra B-27 til objektet var fra 16 til 25 km.

Piloten gav B-27 fuld gas og forsøgte at nærme sig UFO'et, men dette forhøjede sin hastighed netop så meget, at afstanden holdtes.

I sin beretning skrev piloten: „Stadig, når afstanden var fra 15 til 20 km, syntes UFO'et at rykke et stykke tilbage."

Mens han stadig forsøgte at komme nærmere, hørte han, at en anden pilot pr. radio gav jordstationen en beretning om det samme UFO.

Gennem 30 minutter forsøgte B-27 piloten at komme UFO'et på nærmere hold. Så indså han det håbløse heri og opgav forfølgelsen.

Denne fortrolige beretning er afgivet til Benegrass-NICAP-gruppen i Lexington (Kentucky), hvis leder er den tidligere luftvåbenmajor D. Leet.

„UFO-Investigator" — Slei.

Fortjener alvorlig studium

Encyclopedia Britannica har nu også et punkt om flyvende tallerkener. Det hævder, at flyvevåbnet dagligt undersøger rapporter om dem. Det udtaler også, at UFO-observationerne fortjener alvorligt studium og at dette kan lede til fremskridt ikke blot indenfor lægevidenskaben, men også øge kendskabet til menneskets adfærdsmønster.

LLP/ej

UFO over Edinburgh

Tre mennesker hævdede i dag at have set et UFO passere over Edinburgh i sydvestlig retning, skrev „Dispatch" den 26. juli 1963. Bladet fortsatte: Et af vidnerne, fru Ruth Scott fra Roslin berettede følgende: Det sølvgrå objekt, der fløj langsomt, befandt sig over vore hoveder, da min søn udbrød: „Se mor!" Han pegede på det skiveformede fartøj. Jeg kunne næppe tro mine egne øjne. Det var i hvert fald ikke noget kendt luftfartøj". Ti år gamle Simon Scott, der er elev på Rudolph Steiner Skolen i Edinburgh sagde: „Jeg er ikke fly-kender eller noget i den retning, men jeg kender et fly, når jeg ser et. Dette var ikke noget sådant. Det havde en flad underdel og en rundet top. Underdelen var mørk, siden sølvgrå og kuplen sølv-blå. Underdelen syntes at rotere. Det bevægede sig meget langsomt over himlen, og efter tre minutters forløb forsvandt det i en sky". Det tredje vidne var herr J. G. Odotte fra Kenya, der p. t. studerer på universitetet i Edinburgh. „Objektet sås tydeligt i to-tre minutter. Det havde ingen vinger eller ror. Det så ud som en tallerken med en omvendt kop ovenpå. Den uhyggelige tingest lavede overhovedet ingen støj, endskønt der var tydelig bevægelse at spore fra underdelen af objektet". Det mærkelige objekt forbavsede personalet i kontroltårnet på Turnhouse-lufthavnen. „En sådan tingest har vi ikke set her. Der er heller ikke startet noget, der kunne forveksles med et UFO. Alt, hvad vi har, er fly." Edinburgh's politi hævdede, at de havde ikke modtaget nogen rapporter om objektet.

NICAP-reporter/ej

De kommende begivenheder kaster deres skygge forud.

Cicero.

Den virkelige fjende

„Det er ikke USA, der er Ruslands fjende eller Rusland, der er USA's fjende", siger Dr. Linus Pauling. „Den virkelige fjende er den samlede militær-industri, der prøver på at over-opruste os." Nobelpristageren udtaler at såfremt krig, som et middel til at skaffe fuld beskæftigelse, blev afskaffet, og man i stedet indsatte alle vore resourcer i rumforskningen, ville disse personer ikke hindre os i at opnå fred, men tværtimod hjælpe med til det.

LLP/ej

Du gamle måne

Telescoper i Flagstaff, Arizona har optaget tre store, rødt-farvede vulkanudbrud efterfulgt af røgskyer. Videnskabsmænd siger nu, at Månens kratere blev forårsaget af vulkanudbrud og ikke af meteorer.

LLP/ej

Professor Marcel F. Homet

I „Münchener AZ" den 19. maj 1963 findes følgende om professor Marcel F. Homets foredrag i fa. Siemens:

„Selv om også hovedparten af videnskabsmænd anser mig for åndssvag og overspændt, så fastholder jeg dog, hvad jeg har sagt: mennesker fra en forhistorisk kultur ejede en flyveteknik. Ja, i forhistorisk tid eksisterede en enhedskultur. Et teknisk højt udviklet folk levede på Jorden, og muligt kendte de til flyvning til andre stjerner. Gennem en morderisk krig må dette folk have sønderflænget sig selv i en atombrand.

Jeg har i min 40 årige forskertid, hvorunder jeg har berejst steder som Marokko, Tunesien, Ægypten, Syrien, Libanon, Palæstina, Tyrkiet, Nordamerika, Haiti, Venezuela og Brasilien, sammenholdt utallige dokumenter, som er gådefulde, hvis man ikke ser dem som et bevis for en eneste kultur. Hvorledes kunne f. eks. de gamle ægyptere have den hellige tomme, hvis mål beroede på længden af Jordens radius fra Jordens midtpunkt til polen? Hvorledes har mennesker for 1.000 siden ved Nasca i Peru på et fladt plateau kunnet bygge en dyrekredskalender på 20 km i diameter, og som i sin helhed kun kan ses fra en højde af 800 m? Hvad siger De til bibelteksten: Og jeg hævede atter mine øjne og se, der var en flyvende rulle, den er 20 alen lang og 10 alen bred . . .? Jeg har konstateret, at næsten alle gamle kulturer brugte overensstemmende symboler, og at tallet på beretninger om flylegemer er uhyre stort. Jeg har sammenholdt mine dokumenter, og enhver skulle drage sine slutninger ud herfra.

Professor Homet har som arkæolog ikke det mindste med den såkaldte UFO-forskning at gøre. Hans talrige bøger behandler i hovedsagen resultaterne af hans utallige forskningsrejser i de gamle kulturlande. Så meget mere indtryk må hans oplevelse på rejsen fra Sydamerika til Europa have gjort på ham. (Her så han et UFO og gjorde optegnelser herom. Se kongresberetningen side 10. Red.).

Informationen, Wien. Slei.

Pave ord

I vor tid skaber det universelle og almenmenneskelige vel problemer, som har verdensformat. De kan kun løses af en for alle gældende autoritet, hvis magtudfoldelse, styreform og virkemidler også er i verdensformat, og som har handlekraft overalt på Jorden. *Johannes XXIII*

Den nye tidsalder, som rummets erobrere har åbnet for os, vil kun få Herrens velsignelse, hvis menneskene vil kunne anerkende, at de alle er brødre fremfor rivaler, og hvis de vil forstå at bringe ordnede forhold i verden, alt i hellig gudsfrygt med respekt for loven og i barmhjertighedens og samarbejdets ånd. *Paul VI*

(Første budskab. 22. juni 1963)
Fra „Le Courrier Interplanétaire".
Oversat: Aage Voss.

Læserindlæg

Nu, hvor UFO-NYT er på 40 sider, skulle det være muligt at optage et begrænset antal korte indlæg fra læserne.

Har De noget på hjerte, som De mener kan have interesse for andre så lad os høre fra Dem. Spørgsmål, notitser, småindlæg og lignende modtages gerne — fuld adresse kræves.

Ikke anvendte indlæg vil blive returneret med angivelse af, hvorfor De ikke er anvendt. Vedlæg derfor venligst svarporto. Tak.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. 86 16 77.
Nakskov: E. E. Hansen, Købmandshandelen, Holleby pr. Nakskov, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, tlf. GE 1490.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 v.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69[1], telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1963

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 2 44 54.
Horsens: A. M. Berland, Sundvej 18 th., telf. 2 49 77.
Nordborg: Carsten Hedegaard, Lærkevej 10 tv., Langesø.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, **telefon 048 41517.**
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Thisted: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.
Struer: S. P. Christensen, Søndergade 56.
Svenstrup Als: Jørgen Christensen, Vestertoft.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, Bregnevej 14.
Odense: E. Hviid Steengård, Vesterbro 102,
Svendborg: Frank Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. 21 34 76.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Frederiksværk: A. Hauser, Birkevej 63 st.
Føllenslev: H. Olrik, Græsmarken pr. Føllenslev.
Hedehusene: S. Larsen, Bakkevej 1, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Horslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26.
Rødby: Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, Stenlillevej pr. St. Merløse, tlf. 182.
Svinninge: A. Hervik, „Birkholm", pr. Svinninge, telf. 461.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8. Kbhv. K.
Sundby: Å. M. Christensen, Bachersvej 67. tlf. SU 9525.

SUFOI-NORGE

Hovedkvarter: Nils Sælensminde, Fyllingen, Bergen, tlf. 6 11 94.
Rapportcentral: Gunnar Bertelsen, Hovdenvegen 13 A, Hop, Bergen.

KONTAKTPERSONER

Bjerkreim: Håkon Tjørn, Landsdal.
Bodø: Knut Rønning, Gildeskålveien 2.
Dokka: Anders Frederiksen, Evjemoen.
Gammersvik: Sigmund Simmenes.
Hokksund: M. Hallingstad.
Hop St.: Wohlert Nilsen, Postbox 118.
Leknes: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i Lofoten.
Oppdal: Sverre Teveldal.
Oslo: Gunnar Helgedagsrud, Hagavägen 30, Jessheim.
Porsgrunn: Hans E. Vaaga, Breidablikk.
Ringerike: Tore Asal, Sandbråden, Åsa, Norderhov.
Salhus: Sveinung Nilsen, Salhus, Bergen.
Skien: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandsvei 6.
Stord: Audun Elvik, Stensletten, Skotteberg.
Svolvär: Terje Andreassen, Box 83.
Søndre Høland: Kristian Ydersbond, Hemnes.
Søvik: Ivar T. Martinsen, Søvik på Søreidgrend, Fana.
Tromsø: Arnold Lockertsen, Gulengård.
Tønsberg: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie.
Vikeså: Arnfinn Austrumdal.